

Da X. 129.

J. p.

34⁰ 9⁹

Meines Nechsten Gutht liebt mir
Ob ich gleich den Galgen zier.

Schaut der Schriffen Wichtigkeit,
übertrifft das Goldt gar weit.

Unser Zungen kampff und Streit
Zeucht dem Parthen ab Ihr kleid.

Mein From Weib und Treu Gefindt,
Hilfft das ich mein Brodt stets findt.

A.M. Holtermanni
De
NEQUITIA
ADVOCATORUM
cum Iudicio Defensivo
GIESÆ HASSORUM
Sumptibus Casparis Wachtleri

Wie der Falck den Keucheln thut
So vergeußt Mars unser Guht.

Jeder Liebt was Ihm beliebt, Obs gleich schlechte Anmuth gibt. Wem der übel keines drückt, dem sein Spilchen stets erquicht.

Audabile esse advo-
cationis in Republica
munus, quis audet nega-
re? Confirmant id *Impp.*

*in l. 14. C. d. advoc. divers. Iudic. Ambi-
gua fata causarum dirimunt, suæ defen-
sionis viribus in rebus publicis & priva-
tis lapsa erigunt, fatigata reparant, &
non minus provident humano generi,
quam si praeliis ac vulneribus patriam
parentesque salvarent: gloriosa vocis
munimine confisi, laborantium spem,
vitam ac potestatem defendentes. Ve-
rum hoc est, de veris, bonis & Christia-
nis Advocatis, non de rabulis foren-
sibus, de quorum pernitiola protervi-
tate ac malitia totus hodiè conqueri-
tur mundus. *Nathen. d. just. vuln. c. 6.
it. 2.* quòd scilicet veritatem sæpius*

suppressant & lites litibus cumulent,
 Daß sie das rechte frum machen: non
 Juristæ, sed jurgistæ: non J Cti, sed ju-
 re corrupti: non Jurisperiti sed jure
 perdit. Non Doctores, sed legum
 dolores. Je gelehrter/ je verkehrter: ständ-
 eisch und zändeisch: quorum nemo
 ad *S. Ionem*, J Ctorum olim Patronum
 ad coelos pervenientem & scalas at-
 trahentem, pervenit, etsi patrocinia
 sæpè hic suis clientibus præstiterint fe-
 licissima, per varias artes, astutiam &
 fallacias, quarum hic aliquot, ut in po-
 sterum sciri & evitari possint, à nobis
 sunt proponendæ, hoc pessimo ac de-
 ploratissimo seculo, quo pietas omnis
 ferè exulat: Justitia sub Tyrannide Ra-
 tionis status ingemiscit & charitas
 Christiana friget.

II.

Primum ergò maximè hodiè im-
 probandum Advocatorum vitium
 est,

est, quando contra judiciorum aucto-
ritatem, contra litigantium commo-
da, contra muneris Advocantium de-
cus, etiam illiterati & indocti hoc su-
scipiunt promiscuè, cum non nisi pro-
bati sint recipiendi, quorum juris sci-
entia & aptitudo ad causas agendas
est perspecta. *l. 11. §. 1. de Advoc. div.*
Iud. l. 1. 4. ff. d. extr. cogn. ordin. Poli-
tica de anno 1612. rubricâ von Justi-
tien- Sachen. Ibid. Es ist flagend an-
bracht / daß hin und wieder in Aemptern
und Ständen / sich viel ungelehrte /
leichtfertige Personen / so entweder gar
nichts / oder doch sehr wenig studiret / un-
geschickte Schreiber / Notarii, verdor-
bene Handwercksleute / und Vaganten /
unterstünden nicht alleine Supplicatio-
nes zu verfertigen / sondern auch den Leu-
ten vor Gerichte zu dienen / und gemei-
niglich die Unterthanen / auß Unbericht
und Zanksucht wider ihre Erb- Herrn

und Obrigkeit muthwillig um ihres ey-
 genen Nutzens willen zu verheken und
 auffzuwiegeln / auch Sie in ihrem Un-
 gehorsam troziglich zu verstärken / de-
 rowegen unterthänigst gebeten / dieselben
 abzuschaffen / und ihnen das procuriren
 und advociren mit gebührendem Ernst
 zu verbieten / *zc.* Item / Sünde ist es /
 wann sich Leute advocirend annehmen /
 die es nicht verstehen oder gelernet haben /
 dadurch der arme Nächste vernachtheil-
 igt / in Kosten / Schaden und ander Herk-
 leid gestürket wird. *Spen. 184.* Item /
 wann sich die der Juristery und Rechts-
 sachen anmassen / so kaum den Donat
 und Catonischen gelernet und nicht ei-
 nen Löffel waschen können. *Menger.*
Scrutin. Consc. c. 20.

III.

Processus ergo judicarii & jurium,
 si sint imperiti, si patrocinantes per
 imperitiam causas perdant, tenentur
 Clienti

Clienti suo ad interesse. *S. imperitia.*
In ad L. Aquil. Specul. in S. f. vers. quod
si per imprudentiam. tit. de Advoc. Chri-
stin. decis. Belg. l. 2. tit. 12. decis. 105. n. ult.
 Imò causas graves suscipiendo, cum
 scire debebant, se parum iudicio, eru-
 ditione, experientia valere, peccant
 mortaliter. *D. Thom. 1. 2. quest. 29. art. 5.*
 Nec eos excusabit bulla & gradus Do-
 ctoralis, aut privilegia publicè con-
 cessa, per publicam promotionem aut
 alia morum & studiorum sæpe emen-
 dicata testimonia: aut si aliquis in A-
 cademia ope alicujus Hypodidascali
 Disputationem quandam publicam
 ediderit, quæ præsumptionem scien-
 tiæ solet facere, sed etiam non suffi-
 cientem sine aliis experimentis. *Ros-*
bach. Prec. Civ. Tit. 18, n. 1. De multis A-
 cademiis & Scholis hodie dicere pos-
 sum ἔρρη τὰ καλὰ, ob informationem
 superficialiariam & disciplinam cerussa-

tam. Quis studia Juridica hodie
 pertractat ad promotionem gloriæ
 DEI, ad salutem proximi? Quis non
 ita potius, ut in hac vita aut honores
 aut opes consequatur? Wird also auß
 dem Studiren eine Handthierung ges-
 macht. Quantalın multis locis est Gra-
 duum Academicorum redemptio :
 multos hic *Marpurgi* vidimus imper-
 fectos scientiâ, quos alibi perfectos ef-
 fecit pecunia; quasi verò hic qui erat
 asinus, per subitam metamorphosin
 alibi possit fieri equus. Hi gradum pro
 cirulo habent, parum solliciti de veri-
 tate; nec perpendentes, anxii pro-
 motiones quærentes & properantes
 ad Advocationes suscipiendas, an
 ad hoc in Republicâ munus sint satis
 apti nec ne? De Theologiæ Studiosis
 ad pastorale munus festinantes, ita
 scribit *Rever. Danhauer. lact. catech.*
 8.9. Was wollen wir sagen von denen
 auto-

αὐτοκλήτορες, die sich vor tüchtig halten /
 durch allerhand Dieteriche und Diebes-
 Schlüssel eindringen/einkünsteln/wann
 sie einmahl oder zwey auff dem heissen
 Hölcklein gestanden / und als Comme-
 dianten nicht ihre eigene Person/sondern
 frembde agiret/wann Sie durch ihr gute
 Mundwerck / favorem vulgi und des
 Pöbels Zeigefinger gewonnen/ hic est!
 das ist der Herr der so wohl predigen
 kan/ &c.

IV.

Secundum Advocatorum vitium
 & peccatum est, si præstant patrocinia
 illis Clientibus qui omnino foveant
 injustam causam eamque vel igno-
 rantia inexcusabili non cognoscunt
 vel malitiosè dissimulant, vel minus
 legitimè confitentur, sine constanti
 proposito veræ emendationis. *Ala. de*
Advoc. & Causid. Christ. quest. 95. Non
 enim ministri & sacerdotes Justitiæ id

A S

debent

debent facere. *arg. l. 4. ff. d. iust & iur.*
 sed suum unicuique tribuere & infida
 advocacy neminem lædere, nec
 propriam conscientiam offendere,
 iramque DEI gravissimam in se pro-
 vocare; *Va Va*, ait, apud *Esaïam c. 5.*
v. 10. Dominus, qui dicitis malum bo-
 num & bonum malum, ponentes tene-
 bras lucem & lucem tenebras: ponen-
 tes amarum in dulce & dulce in ama-
 rum. Hi malarum causarum Patro-
 ni, die es vor keine Kunst halten eine
 gute Sache zu erhalten / sondern eine
 böse zu gewinnen / multos sibi quærunt
 clientes, bonos an malos, hoc non
 quærunt: apud illos, *Linte resse, vin-*
ce ogni cosa. Divitiæ ita corrasæ *aqui-*
lina penna. DEUS habet ἐκδικὸν ὄμμα,
 bona hæc ad tertium hæredem non
 perveniunt: liberi horum & nepotes
 miserè sæpe vixere: exempla sunt
 odiosa.

Sed,

Sed, *licitumne Advorato, Clientes suos, abhorrentes à litibus, ad litigandum incitare aut pronos in causa dubia ad amicabilem compositionem ab eâ abstrahere?* Nos negamus utrumque & *tertiam* hanc Advocatorum nequitiam maximam reputamus, homines à litibus abhorrentes ad litigandum incitare, lites serere, sui lucri causa, ubi nullæ sunt, hominesque ut canes erga se invicem concitare: Ofor pacis est ofor DEI & hominum salutis. *1. Cor. 3. ait Apostolus: Si inter vos zelus & contentio, nonne carnales estis & secundum hominem ambulatis. Carpz. vide Iuris prud. Eccles. libr. 3. def. 17. n. 3.* Ob dubium etiam litis eventum, ob difficilem sæpe sententiarum executionem contra potentiores ad partes componendas semper erunt prompti boni Advocati *l. quod debetur. ff. de pecul.*

Ein magerer Vertrag ist besser als ein
fett Urtheil: qui hanc dissuadent ami-
cabilem compositionem ac impe-
diunt, gravissimè peccant, secundum
dictum Salvatoris nostri *Matth. 5. v. 9.*

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί. Beati pacifici,

Seelig sind die Friedfertigen oder viel-
mehr die Friedensmacher: Pacis Studium
est eximius fidei Christianæ fructus:
vide ibi *Piscat. comment. in libros, N. T.*

VI.

Si causa Clientis sit injusta, an &
nunc bonus Advocatus hunc ad trans-
actionem potest inducere? Negamus:
& *quartum* hic versatur Advocati pe-
riculum, scientis Clientem suum ma-
lam fovere causam, & tamen eum in-
ducentis cum adversarii sui damno in
transactionem: *Str. ad tit. ff. de trans.*
2b. 5. in fin. aut sustinentis mordicus
eam usque ad executionem rei judi-
catæ: in causa enim, quæ cognoscitur
injusta,

Injusta, non possunt Advocati procurare concordiam, dolo & cum damno adversantis: Sed debent Clientes monere ut eam deferant, vel ut transactio fiat sine damno adversarii, sine dolo & fraude; debent ei aperire suum, ut compositio sit libera, voluntaria, amicabile, ut nulla amplius subsit dubitatio, utque nil accipiat, nisi quod alter voluit liberè & gratis conferre: aut si subsit dubitatio, secundum hujus qualitatem arbitrio prudentis quid conferatur. Pessimum itaque est stratagemma & à Diabolo profectum, in gratiam Clientum vel ob proprium commodum in causis injustis transactionem suadere vel extorquere: hoc qui faciunt propriam lādunt conscientiam & post sera poenitentia injustas suas deplorabunt actiones: *Fritsch. in adv. pec. concl. 9. n. 6. in fin.*

Quinta Advocatorum nequitia est; plurima causarum patrocinia suscipere, quæ tamen ob multitudinem sufficienter præstare non possunt: mole enim impediti negotiorum debitam diligentiam adhibere nequeunt, sed eas producere coguntur ac proferre longissimè, ex qua dilatione tot & tanta nascuntur incommoda: regulariter enim incumbere debent causis prius sibi demandatis; pro quibus honorario accepto studium suum non habet amplius in sua potestate, sed hoc obnoxium est clientibus, quare aliis causis incumbendo, operæ suæ jam aliis obligatæ quasi furtum committit, imò obligatus erit ad restitutionem damnorum, quæ ex tarditate nimia vel inconsueta festinatione clientes capiunt. *Magon. d. rect. patrocin. nat. cad. 38. Nicol. de process. c. 6. n. 7. Berlich. part.*

part. 1. Conclus. 9. n. 36. Jura enim vigilantibus cum sint scripta, negligentia Advocatorum variis modis peccatur & partibus damnum injungitur, v. g. si in præfixo termino sint imparati, nec adhuc in causa satis informati: si absque mandato causam proponant, si appellationes negligent, si fatalia, si terminum negligent probatorium aut intempestivè ejus petant prorogationem &c. Sünde ist es/wann ein Advocat in præfixo termino auß Geitz oder Fahrlässigkeit nicht gefast/ und also die Ursache ist/ daß vergebliche Aufzüge und Verlängerung der Sache gesucht werden / oder wann sie mit Faulheit und Nachlässigkeit gute Sachen und ordentliche Processen versäumen und verwahrlosen. *Supra laudatus Spenner. p. 185. Nathen. de justit. vuln. p. 2. tit. 3. c. 6.*

VIII.

Ad sextam refero nequitia, si Advocati

cati cum clientibus suis pacta faciant
 de quota litis, wann sie sich mit dem
 Richterlichen Tax nicht begnügen las-
 sen / sondern entweder de quota litis pa-
 cisciren oder sonsten ungebührliche und
 beschwerliche conventiones machen.
 Potest Advocatus pacisci aliquid pro
 honorario, five vincat litem five suc-
 cumbat, ast si in una lite agatur de
 centum aureis, tuta conscientia pa-
 ctum non potest facere de uno aureo
 in casum victoriæ: adeò hæc pacta v.
 g. de quota litis dimidia, tertiâ vel mi-
 nore, sunt prohibita, ut paciscens ha-
 bendus pro latrone & deprædatore.
*Naver. in Manual. c. 25. n. 50. si scilicet lis
 nondum sit finita per l. 15. eod. de pro-
 curat. l. Cod. de postul. l. 53. ff. d. pact. ad
 quem vide VVesenb. in parat. num. 6.
 Gail. libro 1. Obs. 44. Hunnad. Treutl.
 Diss. d. pact. q. 51. Hahn. innot. ad VVe-
 senb. ibid.* Si verò lis jam sit finita,
 aliud

aliud dicendum, quia cessat prohibitionis ratio, suspicio concussionis, occasio calumniae, venditio litis prohibita. *Ordin. Camera ita habet p. 1. tit. 46. §. Desgleichen sollen. Ibid. Daß sie mit den Partheyen keinerley Vorgeding oder Vorwort ein Theil von der Sachen/deren sie Advocaten und Redner seyn / zu geben: oder zu warten machen sollen. Lauterb. disput. vide quoque de palmario advocatorum cap. 3.*

IX.

Septimò non rectè facit Advocatus si pro modico pretio alienas lites redimat, & aliorum actiones & jura modico aliquo dato sibi acquirat & sibi cedi curet: pessimus hic est lucrificiendi modus odiosus & invidiosus, ideoque Justinianus callidas hasce sessiones cum variis machinationibus contradendi pecuniam per varias technas, versutias & calliditates prohibuit

hibuit in *l. 22. 13. Cod. mand.* in quibus constitutionibus actio mandata ex causa venditionis vel cessa ultra modum soluti pretii non valet, & reliquum cedere debet lucro debitoris, ita ut à debitore non plus consequatur emptor actionis, quàm ipse solvit. *VVijs. ad tit. ff. mand. th. 13.* Sapit enim hic acquirendi modus per coëmptiones chirographorum vel instrumentorum avaritiam, vexandi debitores libidinem & usurariam pravitatem, ideoque tale lucrum benedictionem divinam non habet & contra charitatem est Christianam, ei, qui propter inopiam cogitur nomē vendere, non dare rationabile pretium, cū emptor ingens indè reportet lucrum: *Cujac. libr. 8. Observ. c. 3. Menoch. libr. 3. præsumpt. c. 129. n. 2. Manz in Interpret. leg. Anas. q. 5. Less. de Iust. c. Jur. lib. 2, c. 21. dub. n. 76. Berlich, decis.*

32. n. 1. Utinam vitia & mores hic non traxissent in potestatem suam saluber-
rimas hasce leges.

X.

Octavò non est licitum Advocato petere salarium, majus quàm est meri-
tus: salarium quidem ipsis debetur,
æstimandum ex bono & æquo pro
conditione personarum, pro qualita-
te causarum, laboris & diligentia, de
quo extra ordinem olim iis jus dictum
*arg. l. 1. pr. & §. 1. & seqq. de extraord.
cognit.* & si modus excede batur, Judex
eum statuebat determinando (*das
Advocaten-Gebühr*) pro modo litis,
pro Advocati facundia & fori consue-
tudine: licita quantitas pro singulis
causis olim censebatur esse usque ad
centum aureos. *l. 1. §. 10. 11. 12. in f. ff.
ead.* In Curia Parisiensi pro singulis
causis supra X. libras Gallicas accipe-
re prohibentur: quanquam in Curia
Roma-

Romana aliquando *Lex Cincia* vetuit ob orandam causam pecuniam vel donum accipere: alludit ad hanc *Mornæus* cū subscriberet picturæ *Clar. Pasch.* hos versus:

Nulla hic Paschasio manus : Lex Cincia quippe,

Causidicos vetat ullas habere manus.

Cui responsum postea in eadem pictura, fortè ab ipso *Paschasio*:

Mornæus luserit an mordax luserit, nescio,

Optaret sibi tales habere manus.

Carmen hoc turbatum, ita restituit in literis suis ad *Clariss. Burchardum Prænobiliss. Camerarius*:

Luserit, an mordax Mornæus, luserit aut me

Nescio, fors tales vellet habere manus.

Tacitus libro XI. Annal. refert, usque ad

ad dena sestertia patronis permissum
 esse accipere, quem modum egressi
 tenentur repetundarum, & rectè: ini-
 quitas enim eorum & crimen est non
 leve, per quod iustitia, pretio num-
 mario non æstimanda, non dehone-
 standa. *l. 1. §. 5 ff. eod.* amarescit & in fel
 & absynthium convertitur: *Amos. c. 5.*
 Meritò ergo horum salaria, si hone-
 stis terminos excedunt, Judicis mo-
 derationi & taxationi submituntur:
 Sollen zur rechthelichen moderation ge-
 stellet werden. *Carpz. de proc. Saxon.*
tit. 24. art. 4. n. 20.

XI.

Nonò peccat Advocatus, qui in bo-
 na causâ cavillationibus & fallaciis
 utitur, aut fraudulentis cautelis &
 mendaciis: Sermo ejus & omnis viri
 boni erit ita, ita, non, non. *Matth. 5.*
v. 37. Iacobi 5. 12. l. 2. ff. d. cond. ob. turp.
caus. l. ult. ff. quod falso tut. auct. Alciat.

ad

*ad l. 17. 7. ff. d. Verb. Signif. n. 11. Godd. in
l. 177. n. 7. eod. Coverr. 1. Resolut. 9. quare
causa justissima in judicio, non nisi
veris, justis & legitimis mediis etiam
est adserenda & promovenda, cum
non satis sit bonum facere, nisi id i-
psum benefacias, hoc est, eâ ratione ac
viâ, quâ id oportet: rem justam facere
injustè, æquè vitiosum est quàm facere
injustum: injustæ illæ cautelæ ten-
dunt in præjudicium animæ: si glo-
riam subinde reportant in hoc mun-
do, in futuro seculo poenam habebunt
æternam: tali ergo scientiæ non stu-
dendum sed conscientiæ, cujus no-
men mutilatâ primâ nunc syllabâ est
abbreviatum, quando quicquid ferè
scitur in utramque partem defendi-
tur & ita sæpe vera scientia in sola en-
tia degenerat rationis, in sophismata
& altercationes & tandem in æternam
damnationem, rectè cavet, quicun-
que*

que cavet conscientiae suae, quae omnium Advocatorum & cautelarum suprema debet esse cautela, à qua in omni vita ne latum unguem est discedendum. *Oldekop. in obser. crim. Tit. I. Obser. II. n. 5. Nathen. de just. vuln. p. 2. tit. 3. c. 5. n. 10. Contr. ad L. diffamari c. 4. n. 141. & seqq. Christin. decis. cur. Belg. vol. 2. decis. 100. n. 5. Reiger. thesaur. pract. v. Advocatus n. 43. Struv. Syntag. iur. civ. ult. de postul. th. 7. Nicol. de process. c. 6.*

XII.

Præterea variis modis solet à multis Advocatis peccari, quos omnes ordine enumerare perdifficile esset: in gratiam tamen Juris Studiosorum quædam eorum iniquitatis mysteria, quibus, suo more agunt, hoc est, cavillantur & σοφισεύειν, hac disputatione adhuc bona eorum cum venia proponam. DEUS iis sit propitius &

B

non

non patiatur eos in his erroribus occalescere & infatuari, ita ut pergant multa facere non candidè sed callidè: Quis, cui conscientia non adusta est, se continere potest ad illam impietatem, quâ Advocatorii juramenti religio temerè violatur, quod, scilicet in multis judiciis antequam recipiuntur, præstant, vulgò *der Advocaten Eyd. Ord. Cam. de anno 1495.* imò etsi id non præstent, tamen quæ eâ continentur iurandi formulâ, in se justa & pia, observare debent: quare dictum juramentum & omnia ejus capita, quæ hîc non describam, memoriâ suâ firmissimè tenebunt, & ad illud tanquam ad Lydium lapidem studia & actiones suas examinabunt, etiam atque etiam caventes, ne conscientiam suam & bonam famam temerariâ ejus violatione lædant. *Lieber Herr / ait Dominus Mengerin, in horologio suo c. 3.*

S. 12. Habt ihr schon zu eurer Advocatur an diesem oder jenem Orte keinen Körperlichen Eyd geschworen/ ey so solt ihr doch nun als ein redlicher Mann und gewissenhafter Christ euch dabey erweisen/ und verhalten/ und nicht als ein frecher und unverschämter Zungendrescher bezeigen/ und alles quid pro quo, was euch ins Maul kommt oder im Bart freucht / bejahren / oder defendiren / bestreiten und verfechten / und ins Gelach hinein reden und plaut Das ihr selbst in eurem Gewissen straffen und unrecht sprechen müßet.

XIII.

Non debet porro Advocatus provocare ad processum, antequam merita causæ à Cliente probè didicerit, ideoque de his eum debet diligenter interrogare & postea ea disponere ad necessariam defensionem: Nil eis subtrahere, nil subicere: brevissimâ enim

facti mutatione totum ius mutatur & hujus applicatio ad factum, & facti ignorantia prudentissimos fallit *l. 2. ff. de jur. & fact. ignor.* quare non erubescat de eventu seu bonitate causæ interrogatus, respondere hoc modo: *volo mecum & cum peritis & libris meis deliberare. Specul. tit. de Advocat. n. 6.* aliàs si id neglexerit, peccat mortaliter & tenetur ad damna clienti resarcienda. *Graff. libr. 5. decis. aur. cap. 8. n. 8.* Non debet quoque Advocatus hoc casu clienti suo victoriam litis temerè promittere, temerarium hoc est ob tot contraria, quibus vel justum quandoque pervertitur judicium, ita ut multi etiam sub justissimo clypeo pereant. *Heig. libr. 2. q. 9. n. 19.* Ejusmodi fumi venditores vel rabulæ, verströsten die Klienten immer auff einen guten Bescheid oder End-Urtheil / und daß sie die Sach gewinnen wollen.

Habens

Habent enim & causæ sua fata & aliud solet esse Judicis & aliud partium & Advocatorum Judicium : de poenâ horum *ex Farinacio* vide apud *Klock. Vol. 2. Consil. 51. n. 127.* Sed, potestne *Advocatus absq; justa, legitima & revelante excusationis causa* denegare clienti patrocinium suum? R. Neg. peccat contra dictum *Matth. 7. vers. 12.* contra professionis suæ obligationem, contra dilectionis Christianæ legem, & magis seipsum quàm Deum & proximum diligit: publicum enim ad officium inviti à Judice compelli possunt, sub privatione officii, foro motionis & Advocationis interdictione. *Gail. libr. 1. Observ. 43. Myns. cent. 4. obs. 32. Dec. in l. 156. ff. d. R. l. l. 14. C. de Adv. div. Iud. Ayer. proc. jur. c. 1. obs. 8. n. 9. & seq. Speckh. Cent. 2. q. ult. Mer. part. 1. decis. 155. n. 9.*

XIV.

Miserabilium personarum & pauperum patrocinia debet gratis suscipere Advocatus, nî velit in Deum & proximum gravissimè peccare & ab Advocationis officio suspendi : ut enim Præceptores & Medici ægrotis ac pauperibus pueris gratuitam institutionem, consilium & medicamenta denegare non possunt, salvâ dilectionis lege, ita nec Christiani Advocati pressis paupertate clientibus hoc beneficium patrocinii denegare debent, quod erit viduis, orphanis & aliis miserabilibus personis tanquam pia Eleemolyna. *Menoch. de arbitr. jud. cas. 369. num. 3. & 4. Mager. d. rect. patroc. rat. c. 10. n. 13. Christin. dec. jur. Belg. Vol. 2. tit. 11. des. 104. n. 4. Jacob. Ay. de procc. ur. c. 1. obs. 7. n. 3.* In nonnullis locis certi sunt constituti pauperum advocati, qui salarium ex publicis

blicis redditibus accipiunt, *Gail. 1. Obs. 43. n. 10. & seq. Berl. P. 1. concl. 7. n. 71. & seqq.* Præterea in causis jam susceptis diligenter formam Judiciarii processus in Judicio ubique præscriptam instar regulæ Lesbiæ observabit, nec per malitiam, imperitiam vel negligentiam hanc negliget aut turbabit cum damno suorum clientum: in causis etiam, in quibus antehac sedit ut Judex, in alia instantia esse non potest Advocatus, nec Judex, esse in causa, cujus ante fuit patronus, *l. ult. C. d. adsejor: Brunnem. in l. 6. C. d. postul.* imò planè incomparibilia sunt in eadem causa penes unam & eandem personam munus esse Judicis & Advocati, *Gratian. disceptat. forens. c. 4. num. 7.*

XV.

Advocatus præterea quando iura
 B 4 par-

partium clarè & dextrè percepit, de-
 bet quoque in judicio ea certè & dex-
 trè, non obscurè, confusè aut intri-
 catè proponere, ne judici bilem mo-
 veat, eumque inani labore fatiget &
 litis protactionem & expensarum cu-
 mulationem clientibus causet: ob
 hanc causam ineptum Advocati li-
 bellum Judex debet dentibus lacera-
 re *lason. in l. 1. n. 4. ff. d. offic. Assess. &*
 quomodo victoriam sibi potest pol-
 liceri, si non fuerit sollicitus de actio-
 nis genere & formula. *Carpz. Jurisp.*
part. 1. C. 2. def. 19. n. 3. Peccat, item,
 quando ob spem majoris præmii di-
 tiorum causas melius & diligentius
 tractat, quàm pauperum, cùm causæ
 citius sint expediendæ, ob majorem
 eorum favorem. *Magon. de rect. pa-*
trocin. rat. c. 59. n. 4. Peccat, item, ma-
 gnâ præterviâ, si in judicio erga per-
 sonam Judicis indecenter se gerat: ut
 enim

enim patris persona filio, patroni liberto, ita Judicis Advocato debet esse honesta & sancta *l. liberti ff. d. obseq. par. & patron. prest.* V.G. Si ex nimia familiaritate, quæ parit contemptum, aut nimia temeritate Judici modum quasi sententiam ferendi velit præscribere. *Paul. Christin. dec. cur. Belgic. Vol. 2. tit. 11. decis. 100. n. 2.* Aut si in ipsum Judicem, vel adversarium colit litigatorem aut ejus Advocatum convitiando licentiosè nimis invehatur: caninum hoc est vitium, rabularum forensium proprium, Jure civili prohibitum, *l. 6. §. 1. C. de postul. & Ord. Cam. part. 1. tit. 23.* Von der Advocaten und Procuratoren Ampf vor Gerichte. *§. 1. junct. pr. & tit. 52. pr.* Von Straffe der Advocaten und Procuratoren. Cavillationes enim litem non expediunt sed impediunt, dienen mehr

zur Verbitterung der Partheyen / als
Beförderung und Rechtsachen.

XVI.

Nec Judicem debet Advocatus falsis allegationibus & coloribus in suam pertrahere sententiam, qui hoc conatur, proximo quod suum est, si non manibus attamen sub juris velamine aufert, & sic deterrimam furti speciem committit, si ita victoriam adversæ parti extorqueat sub specie recti, per fas & nefas. *Christin. dec. Cur. Belg. vol. 2. decis. 99. num. 22.* Nec debet Advocatus Judicis integritatem donis ac muneribus corrumpere aut expugnare: grave enim peccatum est δωροληψία Judicum *Esa. 12. v. 3. Exod. 23. v. 8. Deut. 16. v. 19. c. 22. 25. Mich. 3. vers. 11.* quare in mala causa Judicem corrumpens, peccat in seipsum, quod talem foveat causam; peccat in Judicem, quod eum corrumpit: peccat in
ad.

adversarium, quod eum succumbere
 & condemnari faciat. Nec contra Ju-
 dicis sententiam frivolam debet in-
 terponere appellationem seu lentera-
 tionem, per quam nimium protelan-
 tur lites, teste experientiâ, sæpe ad no-
 vern instantias : quâ de re ipse con-
 queritur Imperator in novissimo R. I.
de anno 1654. §. Und nach dem 120. Ab
 hoc peccato Advocatos debere arcere
 Juramentum malitiæ, ne illis contin-
 gat, quod instante horâ mortis alicui
 contigisse scribit *Doring. tom. 1. Bi-*
blioth. Jurisconsult. v. Advocatus. num.
778. qui sine poenitentia his verbis:
Appello, appello, vitam cum morte
commutavit: cùm tamen, ut in Coe-
nobio Carthusianorum Coloniae le-
gitur, tunc,

*Judicabit Iudices Iudex generalis,
 Ibi nil proderit dignitas Papalis,
 Sive sit Episcopus sive Cardinalis,*

*Ibi nil proderit quicquam allegare ,
 Neque quid excipere , neque replicare ;
 Nec ad Apostolicam sedem appellare ,
 Neque Codicillos Caesaris citare ,
 Reus condemnabitur nec dicetur quare ?
 Cogitate miseri quid & quales estis ?
 Quid in hoc iudicio dicere potestis ?
 Hic non erit Codici locus, nec digestis,
 Idem erit Dominus, iudex, Actor, testis.*

XVII.

Non debent quoque Advocati Cli-
 entes suos ad negandum instruere,
 etiam ea, quæ illi semel fuere confessi
 & quæ in actis & Protocollis jam no-
 tata reperiuntur: hanc malitiam eo-
 rum *Carpz.* vocat Diabolicam *libr. 3.*
Resp. Elect. tit. 1. Resp. 5. num. 40. & p. 1.
Const. 1. def. 20. n. 4. quæ meretur pœ-
 nam & in falsi crimen incidit: *Si illud*
fateris, dicunt, perdis causam: cum
 potius dicere deberent, *si illud nega-*
bis, perdis animam: non leviter pecc-
 cant,

cant, si eos instruant ad tacendam veritatem. *Delrio lib. 5. Disq. Mag. q. 38. Scacc. de commerc. & camb. 51. q. 7. p. 2. ampl. 19. n. 100. & seqq.* Non etiam debent nimia verborum ac inepta perplexitate Jura suorum proponere clientum, tædiosis repetitionibus chartas implere, ut ob majorem quasi laborem pinguius honorarium exigant, aut multis aut parum ad rem facientibus allegationibus eruditionem suam ostendere, ut lis protrahatur, expensæ cumulentur, aures & oculi Judicis offendantur: *Ja es fanzum öfftern kein Worte die Acta tragen / sondern haben darbey zum fortbringen wohl ein Schubkarren nöthig.* Hisce Advocatis per præconem acclamandum: *Venite ad factum, curia: satis intelligit jura: & si non abstinebunt à pomposa & inani verborum, quæ nil prodest ad merita causæ, ma-*

net eos multa arbitraria interdictione
Judicis præviâ ex officio, *Besold. th.*
pr. verbo: Advocaten.

XVIII.

In defensione reorum delinquentium defensio ab Advocatis ita instituenda, ne pietas & sancta ab iis violetur justitia, quod tunc maximè fit, si laborent variis technis & cautelis, ut famosi latrones & dolosi homicidæ legum poenas effugiant? aut si illorum processus & causas per inanes subtilitates majoris lucri causa involvant ac protrahant; qui hoc faciunt, dicuntur, *rechte Landschänder*/ ipsi enim Deo & Domino nostro, innocentis sanguinis effusi severissimo vindici, in os contradicunt tales rabulæ. *Paris de Puteo tract. de Synd. rubr. de advocat. exec. num. 13. allegatus Struvio ad tit. ff. d. postul. th. 8.* Quando ergò Reip. interest, ut delicta manifesta, noto.

notoria & indubitata ocius puniantur. *O. C. art. 16.* peccat Advocatus, qui criminofum ut innocentem defendit, & Judex, qui frivolas & absurdas exceptiones admittit : *Oldekop. Observ. crim. tit. 1. obs. 10. n. 13.* Non peccat, qui, injustitiam causæ deprehendens, eam, etsi in litis progressu, deserat, *Ames. de consc. lib. 5. cas. 54. n. 40. & seqq.* etsi ad finem litis usque operam se præstiturum juramento promiserit. *Treutl. Disp. 8. th. 5. lit. A. Scotan. ad ff. de postul. 17. th. 9. Struv. ad ff. tit. de postul. th. 5.* cum alias non sit licitum tædio causæ vel clientuli paupertate, vel aliâ aliquâ non satis prægnanti de causa susceptæ patrocini-um deserere, nisi ad interesse conveniri velit. *Franc. Marci decis. 464. n. 3. vol. 1.* Sicuti quoque non est licitum processum protelare per superfluarum dilationum petitionem, quæ
 pro-

proprie ars est procuratorum, in se-
 pernitiola & detestabilis, petere scili-
 cet copiam & terminum ad infor-
 mandum, cum cliens informatione
 nullâ opus habeat. *Nissenus*, Hispa-
 nus Theologus, poenam putabat pa-
 tibili tolerabiliorem, quam laxiorem
 processus judiciarii tractum, intuitu
 lenti, diuturni & intolerabilis crucia-
 tus, quem durante lite litigans pro-
 ferre sæpe cogitur. *Fritsch. in adv. pec.*
concl. 30. n. 3. Possunt etiam gravissi-
 mē peccare Advocati, si in infamiam,
 odium & detrimentum rei adversarii
 omnia quoque modo torqueant,
 conquirant, effundant, odio vel alio
 affectu ducti. *Chemnit. p. 2. loc. comm.*
p. 238. Vel si, quando nullum eis de-
 betur salarium, vel quando iniquum
 petitur, vel quando modicum quid
 honorarii præstat, sub hoc prætextu
 acta clientibus extradere recusant.

Carpz.

Carpz. Jurispr. p. 2. C. 25. def. 23. num. 6.

Vel quando etiam sacris diebus cum neglectu cultus divinitatibus tractandis vacant? licet enim in abstinentia ab opere licito vel utili nulla sit sanctificatio, nec religio nostra temporali alligetur, non tamen alicui licitum consuetudinem introductam inter omnes Christianos de vacationibus in die dominico seditiosè & cum tacita quasi abnegatione resurrectionis dominicæ impugnare aut negligere, cum debeamus regnum Dei & justitiam ejus ante omnia quærere, Deum glorificare, ædificationi sui & proximi incumbere, nec relinquere congregationes fidelium ad inflammationem charitatis, quare huic rei vacandum, & quantum potest, nos ad talem speciem cultus & ædificationem nostri & proximi nos paratos sistere debemus, Vide *Rever. mihi semper Theo.*

Theologum Ioh. Coccejum tract. de indagat. nat. Sabbathi & quietis N. Test. J. 17. 28.

XIX.

Quia seculo hoc sæpe contingit ut debita etiam liquidissima vel penitus negentur, vel solutio eorum per varias frivolas exceptiones protrahatur, quæritur, *an ob tale patrocinium non gravissimè peccetur ab Advocatis?* quod affirmamus: *Syrac. c. 29. v. 2. Redde iterum proximo in tempore suo: ita Luth. Das Anlehn gib wieder zur bestimmten Zeit. Psal. 37. v. 21. non erit ergo hæc gloria sed maxima ignominia Advocati, sich rühmen / daß keine Verschreibung so starck / dadurch sie nicht ein Loch machen könnten. Perinde ac si acta judicialia aut alia literarum instrumenta delendo, radendo, mutilando vel alio modo corrupisset clandestinè: aut si, visis clientis sui iuribus*

ribus, parti postea adversæ patrocini-
 nentur atque ita prævaricationis cri-
 men incurrant, *l. 1. ff. de prævaric. l. 1. inf. ff. de calumn. l. 3. ff. d. crim. stellion.*
 de quibus advocatis prævaricatoribus
 & eorum poenis vide *pec. disp. Dni. Almerpohlen.* Sed licitumnè Advoca-
 tis suadere Clientibus suis in causis in-
 juriarum injurianti nulla exhibere
 Christianæ benevolentia signa, v. g. dis-
 suadere colloquia, conversationem, cā-
 pitis nudationem, propinationem poculi
 &c. R. Ego id nego; Diabolo enim
 ita ansa & occasio datur hominem
 tentandi, cor ejus, ira, odio, acerbita-
 te cum summo animæ periculo in-
 flammandi *Baldu. in cas. cons. lib. 2. c. 12. cas. 4.* Auctor des Bedenckens
 was von dem Mißbrauch des Rechts
 Proceß dieser Zeit zu halten / *cap. 2. §. 27.* Wann die Advocaten in vorigen
 Zeiten bey den Schul-Lehrern in solchen
 Mißbr

Meynung gewesen / und den Klägern
 das grüssen und dancken verbotten / ist's
 so sehr nicht zu verwundern / in Betracht-
 ung dessen / daß die Scholastici selbst dar-
 zumal zu solchen wercken / mit ihrer Lehr-
 re Anleitung gegeben / wie davon in ihren
 commentis hin und wieder zu lesen ;
 aber von unsern izzigen Advoraten ist's
 mehr dann zuviel. Ich hätte es fast nie
 geglaubet / daß heutiges Tags bey so
 klarem Liecht des Evangelii ein Advor-
 cat so alber und einfältig seyn solle / wann
 ich's nicht selbst erfahren von meinem
 guten Freunde / dem sein Advocat der-
 gleichen Rath gegeben / er sollte seinem
 Widersacher nicht dancken / wann er
 von ihm gegrüßet würde : &c. Sed
 quorsum me abripiunt vitia & pecca-
 ta rabularum? contra cordatos & Chri-
 stianos nil hic dictum vel scriptum
 volo. quibus pietas cordi, quæ caput
 est omnium virtutum, quæ mores
 cum

cum ingenio format, domat cupidines & exsultantes animi motus; hanc qui sequitur ut Theseium filium, ab erroribus hisce tutus est; qui negligit, nil Christiani Advocati vel hominis habet: hæc frœnum & remora inter tot vaga & vana, quæ, ubi quæ al-
lubescunt aut invitant, animum nimis præcipitem retinet ac sistit, sicut
plaustrum in præcipiti aut
declivi funis.

JUDI-

JUDICIUM
DEFENSIVUM,

In

*Erroneam maleq; Formatam
Nuperrime Editam*

DE

NEQUITIIS
ADVOCATA-
TORUM

DISPUTATIONEM,

TRADIT

FRANCISCUS
CLIENS.

I. N. D.

E Rudito haud ita pridem exhibita parum edocta disputationis cujusdam Rubrica orbi,
De Nequitia Advocatorum, vulg.

Von Tücken und Bubenstücken der Advocaten. Non respuit quidem pagina Autoris nomen, si quod verè est, ostendere ; mirum tamen, virum huncce de Academicis literis, cathedralique jurisprudentia aliàs benè meritum, frivola illa inscriptione defensionem suam hætenus Authoritatem conspurcare : Verum cum Hic erret & tam forum, quam praxin, & Advocaturam ignoret, Isti dem guten Domino leicht zu verzeihen. Indignus certè labor, Hujus, ulla quadam reprehensione, siquidem in sese reprehensi-

henfibilis, fuaque fponfe cadit; ne-
 que etiam haftenus ab ullo quopiam
 Advocato hujus laboris ratio habita
 fuit: Ad terendum autem temporis
 tadium, paucula quædam adducen-
 da Cliens quidam, ne Hic rem fefe
 benè geffiffe vanam fibi gloriam effa-
 bricare poffit, necesse duxit. Sat ex-
 cufandum putat Hic Bonus, in odium
 Advocatorum Hahnianus exfcriptor,
 dum nec fe de German. Hispan. Ba-
 rav. Angl. Gall. neque etiam Mar-
 purg. Advocatis, fed de Rabulis fo-
 renfibus, fentire ait, quo ipfo malè
 correfpondentem Nigro Rubricam,
 non dicam ignoranter, prodit: cum
 fcire Hic debet, aut faltem fcire de-
 buiffet, Advocatorum nomine indi-
 gnos femper fuiſſe & adhuc eſſe, Ra-
 bulas forenſes: Nec quicquam pro-
 teſtatione ſua, cum actui ſit contraria,
 faciente, text. inc. *9. x. de conſt. ibique*
gloſ.

glos. in verb. sine praiud. add. cap. 54. x. de app. glos. f. m. ibid. cap. 20. x. de cens. glos. ibid. in verb. protestatus. Vid. Felin. in cap. 7. x. de Constit. num. 26. ibi dicit, quod in re facta verborum artes, vel simulatae protestationes nihil profint. Iason. in l. f. ff. Quod quisque jur. &c. n. 3. & 5. ubi sic: quando actus est potentior protestatione, quod tunc nihil relevet facta protestatio. Sic etiam in praesenti hac injuria, cum protestationi contraria sit, consequens est nullius momenti protestationem hanc esse. Add. Schn. §. 1. Inst. de injur. n. 8. Vid. Gail. 2. ob. 101. n. 3. Malè ergò. Decantata aliàs in l. 14. c. de Advocat. divers. judicior. æterna laus est Advocatorum, ac officium Advocationis non minus vitæ humanæ necessarium, quam ipsa militia armata; per text. hunc elegantem, & à togatis albo lapillo no-

tandum, ut dicit *Germ. Ictus Andr.*
Gail. lib. 1. obs. 43. num. 4. & melius cul-
 tor Hic juris malè applicativi fecisset,
 si in hac, saltem pro virili enodanda,
 cerebrum ipsius fuisset occupatum,
 quam ut illoto calamo, infirmum
 suum ac debile, minimequè excul-
 tum, ad ignominiam saltem scopum
 habens iudicium, stylo vel *Holt. vel*
Woltermanniano, (non enim inter VV.
& H. magna est differentia) adhibere
 hic voluerit. Gratus hic aliàs Musa-
 rum juridicarum Hospes, ad veros
 bonos Christianosque Advocatos
d. l. 14. & rectè, trahit; Quasi autem
 adhuc temporis non sint Christiani
 Advocati, sed omnes Rabulæ foren-
 ses, & ideò atro carbone notandi;
 An non hisce temporibus sunt Ad-
 vocati, quia ambigua causarum fata
 defensionis suæ viribus tam in publi-
 cis quam privatis rebus dirimunt, ac
 secun.

secundum d. l. 14. lapsa erigunt? An
 non præsertim hodiè in judiciis ne-
 cessarium vitæ hominum Advocatio-
 nis est officium? l. 4. c. de Advoc. di-
 vers. judic. Annon hi sunt, qui am-
 biguas ac nodosas causas judici eno-
 dantes ad oculum, jura eò melius ap-
 plicanda proponunt? Author hic
 quisquis tandem sit, si ambiguam
 causam suæ defensionis viribus diri-
 mere ac certum debitumque genus
 actionis accommodare velit, DEUS
 bone! unde sumeremus panem in
 deserto? *Ioh. 6. vers. 6. Marc. 8. vers. 4.*
 meritò ergò præ aliis (DISERTISSIMI)
 Advocati à Just. in l. 13. & alibi cap.
 de Advoc. divers. judicior. dicuntur.

§ HI VERI sunt justitiæ
 Sacerdotes l. 1. § 1. de just. &
 jure, hi sunt qui in summis ju-
 stitiis

§ Laus Advocatorum

stitiæ Tribunalibus tanquam
in Aras Magnis istius An-
tistibus, causas dijudicandas
proponunt immolantq; quasi;
Hi sunt qui justitiam colunt,
æqui bonique notitiam profi-
tentur:

§. 1. Hi sunt non simulatam S. Ca-
thedratem, quæ sit sub Nube: Klein. in
prac. p. m. 339. & quæ ex habitu ipso
Prallio & barba, cognoscitur Gothof.
in not. ad d. §. 1. l. g. Sed veram &
Sanctissimam Philosophiam affectantes.
S. d. §. 1. l. 1. §. 5. ff. de var. & extr. cogn.
Hi tandem sunt, ex quibus pulcherrima
spes elucet, gubernari Rempubl. posse. §.
fin. præm. just. Desiste ergo Vipera im-
mortalem adversus hanc laudem am-
plius sibilare.

N.2. Conqueritur autem n. 2. bonus Hic dormitans Homerus, etiam illiteratos indoctosque contra *l. 11. ff. 1. c. de Advoc. divers. judicior. & ord. Pol. de anno 1612.* admitti; Verum quidem est afferre debere Advocatum jurisperitorum testimonium, de artis suæ peritia, adeò, ut Doctores jurato sub gestorum testificatione depro-
mant, esse eum, qui consortio vel Do-
ctorum, vel Advocatorum, abrogari vult, jurisperitia instructum, *p. d. l. 11. §. 1. C. de Advoc. div. judicior.* Sed hæc vel partim alia observantia in judi-
ciis, quamvis non bona, excusantur, *Brunn. ad d. l. 11. §. 1.* vel partim tales, in benè constitutis judiciis, non ad-
mittuntur, uti non est novum. Quid autem causæ sit, quosdam imperitos velesse, ut v. g. in causa mutui, actio-
nem ex credito instituant: Vel etiam è cathedra Academica profilire, in-

puncto v. g. Retractus venditorem convenientes, aliaque ex re ipsis incognita proferentes, atque sic ex imperitia causas amittentes?

N.3. Autor hic causam in mala informatione Hypodidascalorum quorundam, quos ita appellat, ponit, quo non obscure tamen innuens Marpurgenses Musas in inculcandis juridicis cupidæ legum juventuti literis, summè esse vigilantiores, è contra autem, aliis in Academiis, alto somno sepultas, ideoque ibidem graduum Academicorum fieret redemptio; Et v.g. Marpurgi (ut ipse loquitur) multos videri imperfectos scientia, quos alibi perfectos effecit pecunia. Et (uti absurdè pergit) ille qui erat Asinus alibi fieret Equus, per subitam metamorphosin. Verum quicquid insulsè hic dicat, indubium est privatos nonnullos Dd. quos
saltem

saltem invidia à Professorum numero nomineque arcet, deprehendi, ipsis-
met titulo tenus Professoribus mul-
tis, in instillandis juridicarum Musarum
initiis, parafangis præcurrentes,
insuper juris vasto in campo versanti-
bus, quomodo applicatio hujus ad
casum propositum fieri possit: judicia
instituenda: Causæ in illo cognoscen-
dæ: in causis tam simplicis quere-
læ quam per modum appellationis,
sit procedendum: Libellus tam sim-
plex, quam articulatus formandus.
Deque duplici possessorio ejusque
differentia atque processu litigiosæ
possessionis: Ostendentes; Anne sta-
tim abjecto calamo hi notandi? pe-
ponem certè pro capite habet, & An-
ticyras navigat, hoc faciens: Undique
notum est, juridicum studium practi-
cum esse, accommodationem ad a-
ctiones civiles intendens, adeoque

Habitus practicus dicitur: Hinc ad solidam juris cognitionem practicam exercitationem summè necessariam ducunt: ipso etiam Imperatore in *J. pen. just. de Satisd.* monente, *siquidem omnia apertius & perfectius à quotidiano judiciorum usu, ac in ipsis rerum documentis apparent. d. J. pen.* Nam quod dicitur theoricè, illud sub nube quasi dicitur: Ut enim ars sine usu fructus & utilitatis expers est, ita & usus sine arte mancus est & imperfectus, ut dicit *Thom. de mod. disc. jur. circa finem, vers. eam verò ad rem. Add. Bald. in c. cum causam de prob. n. 2.* Sed quis multis in Academiis Professorum, praxin cum theoria conjungit, vel quis Horum causas in judicio tractandas docet? Sanè multi sunt qui vel supplicam casumque rectè formare ignorant, ne dicam debitam actionem in casu quopiam instituere nonnunquam etiam intera

interrogatoria exhibent, antequam *testes* sint nominati, & producti. Adeo ut à dandis Responsis excusandos se quidam desiderent, impetratoque Rescripto sese excusent; An Academiae bono, nemo forte affirmare annititur. Adducit alias Professorum horum *IC*torum non ita pridem Sydus, ac Justinianæ Cathedrae temporis sui indefessus Cultor. J. K. vitium: *Scilicet* (liceat mihi uti hujus piè defuncti viri verbis) *ut indocti planeque homines inepti Collegiorum Cathedras publico malo invadant saepius, & nunc nimis indulgens pater bardum filium, nunc suum cognatum, consanguineum vel affinem Asinum, alius, alii mox aliis charitatibus artibusq; decepti alia mancipia intrudant; Vt interim de filiabus nihil dicamus, quas istis occasionibus elocari promptum est.* Hæc ille: Er non iniquus fortè Vates in *Pr.jur.* p.m. 405.

num. 6. Quo posteriori hocce nihil,
 uti nunc sunt tempora, frequentius:
 Neque etiam M ita edoctos undiqua-
 que peritos literatorum orbi tradit
 Musarum alumnos, ut alibi studio-
 rum suorum, alii emendicata, (ut lo-
 quitur vanè Hic) habeant alii testi-
 monia: Exempla, (*quamvis ut pluri-
 mum dicantur odiosa*) cap. 3. inf. x. de
 cogn. Spirit. & communiter propter
 aliquid omittitur. d. c. 3. sanè docent,
 quod in corruptis hisce seculis corru-
 ptè etiam procedatur. Adduci enim
 vix possum, ut ibidem credam, qui
 accipimus & mittimus, recusent:
 Transeant ergo illorum fumosæ præ-
 sumptiones.

Sed estne nequitiaè annumeran-
 dum, si Professor quidam novis juris
 hospitibus sub fide promittit, intra
 anni spacium Collegium sese absolu-
 turum, cumque in finem ab ipsis ini-
 tialibus

tialibus lectionibus 100. Thal. dim.
 reliq. verò media lectione, acceptu-
 sus, Hic autem subinde lectiones pro-
 crastinans, tædio identidem retardatæ
 lectionis illos ita afficit, ut defatigati
 partim solum ac Academiam mutare,
 vel partim, summo sui malo, paren-
 rumque illorum sæpe cum ruina, le-
 ctiones hæc expectare, cogantur &
 Annon [inquam] sit hoc vitium vel
 Nequitia? Nemo mea sententia na-
 turale lumen habens erit, qui affir-
 mantibus calculum suum addere de-
 neget. Quæ quæso detestanda pro-
 lixitas est in multis Academiis, ac ibi-
 dem Professoribus praxin ignorantibus?
 Cui vel esui vel usui extinera
 jam de Roman. Senat deque illorum
 officio; *Se. Præf. Præt. Præf. Urb. Quæst.*
Præf. Vig. Procons. Leg. Præf. Aug. &c.
&c. De quibus ff. & C. doctrina. Quid
ad me vel ad te Latinos vel Dedititios

esse Libertos, Leges fus. canin. & Sent.
 Servor. Cogn. & Stat. Liber. nosse?
 Quibus antiquitatibus Tyronum in
 Academia ætas consumitur, paren-
 tumque loculi exhauriuntur. Nonne
 satius esset, cupidæ legum juventuti,
 juris applicationem, casus formando
 actionesque instituendo, ostendere?
 Nonne illi ex hac inutili multitudine
 ac rerum varietate inani animos stu-
 diolorum onerant, ac duorum alte-
 rum aut desertores studiorum ex hoc
 ce efficiunt, aut cum magno labore,
 sæpè etiam cum diffidentia (quæ ple-
 rumque juvenes avertit) serius ad id,
 ad quod, leviori via ducti, sine magno
 labore, sineque ulla diffidentia ma-
 turius perducere juvenes potuissent, per-
 ducunt, ut monet ipse *Imperat. Justin.*
in §. 2. just. de just. & jur. Quis vel mi-
 cam scientiæ ac doctrinæ Academiæ
 civibus de *Noviss. jure Recess. Capitulat.*
jurib.

jurib. stat. Aur. Bull. accommodat? Rarissima certe talis est avis, frustra tamen hodie communiter expectatur, siquidem ut plurimum recenter nati Doctorelli, (welche auff mancher Universität so häufig gemacht werden/ und bey dukenden herauß kommen/ als die Nürnberger Taschen-Messer.) secundum superius ex prælaudato p.m. Jcto, multis charitatum modis, Cathedram professoriam ascendunt: juxt. l. 2. §. 16. C. De jur. Vet. enucl. multis inutilibus aures juvenum prægravantes. Laudandi certe & summè honorandi Professores, si laudabilem in se probis moribus esse vitam monstraverint; si peritiam docendi, facundiam dicendi, subtilitatem interpretandi, accedente etiam cætu amplissimo, hoc judicante, digni fuerint æstimati, quemadmodum hæc omnia requiruntur in l. Vn. C. de Profess. qui in Urb.

Const. &c. non dicam de viginti annorum sedulo labore *per d.l. V.n.* Verum hæc omnia olim fuere. Hodierna autem luce, *dignus & indignus ablativos simpliciter adsciscunt.* Annon talis juvenum parentibus, illos pecunia sua frivole defraudans, teneatur? Non dubito, imperitia siquidem culpæ annumeratur; Nam non affectare quis debet id, in quo scit vel scire debet, imperitiam suam aliis esse damnosam *l. 3. §. 1. ff. Ad Leg. aquil.* Quamvis autem hæc ita sint, mihi tamen tanquam privato nec feritur nec metitur. Et Sanctissimæ mihi semper sunt Professorum personæ, summaque Reverentia latera illorum amplector. Justa hoc saltem animi commotione intuens, Huncce, supremi, totoque orbe celebratissimi Spirensis judicii Advocatorum (quorum nonnulli à Consiliis magnorum nonnullorum

Ger-

Germaniæ Principum sunt) Autoris
tatem, vili calamo proscindere, pro-
tervaque hac ac insulsa Rubrica con-
taminare, haud erubescere, fronteque
carere. Sed tamen ulterius: Ex hoc
Professorum quorundam mala & non
intellecta juridicarum rerum infor-
matione fluit & hoc vitium sive ut
ita dicam Nequitia, ut talis à talibus in
Academica Cathedra modò genitus
Doct̃or praxin in foro salutans, omni-
no ignoret; causam quandam de-
fendendam planè injustam vel non
esse.

Non enim eruditus Advocatus suf-
ficientem causæ alicujus cognitio-
nem habens, illamque omninò inju-
stam sentiens hanc suscipit: Distin-
gui tamen benè potest in causa liti-
giosa simpliciter & planè injusta, ac
quam nullo juris remedio in planum
deducere potest; & in illa, quæ primo
qui-

quidem intuitu injusta videtur, & quasi lapsa, hanc autem Advocatus per *d. l. 14.* suæ defensionis viribus erigit, nequitia fit statim insimulandus; Nemo hoc certè, nisi peponem pro capite habens, affirmabit; Quamvis Hic *N. 4.* suæ Disp. nulla ratione contradicat: Neque hic dictum *Esa. c. 5. v. 20.* sano sensu accommodari potest: Quasi in simili causa de juris quopiam Responso ad falsam alicujus narrationem impetrato, idem asserere proni essemus. Quod cordatus Advocatus partes ad litigandum inducere, ac incitare, (præsertim in causa desperati remedii) & in dubia à transactione præsentè, abstrahere, uti Hic *N. 5:* Vanè loquitur, nemo inquam cordatus dicere audet; Laudabilius enim Advocatorum est officium atq; honorabilius, quam ut insulis hujusmodi blatterationibus in illos invehatur:

tur: Neque etiam statim nequitiosus
 (ex falsa Disputat: sententia) dicen-
 dus, si transactionem parti suæ videat,
 vel in principio, vel ex consequentia,
 damnosam, suum Principalem, jura-
 mento suo, *Krafft seines Advocatens:*
Myds (seiner Parthey treulich und nach
 bestem vermögen zu dienen/deren Schas-
 den zu warnen &c.) motus, ab ea abs-
 trahere, avocareque Hoc præsertim
 accedente, quod Advocatus in omnes
 facti circumstantias, accuratè inqui-
 rere, atque examinare debeat, ut latè
 commonstrat *Seculi sui Lectorum Prin-*
ceps Herman. Vult. Marburg. Musar.
Antistes Celeber. in tract. De jud. lib. 2.
cap. 4. n. 45. Absque culpa ergò Advo-
 catus partem suam detrahere potest.
 Pergit Hic, dubium esse litis even-
 tum; quod & ex *ex l. 51. ff. De pecul.*
 indubium est, exindè etiam pronio-
 rem ad transigendum debere esse.

Ad.

Advocatum , Hic putat, dummodo tamen hoc fiat minima partium læsione.

N. 6. Quærit hic, an bonus Advocatus in causa injusta Clientem ad transactionem inducere possit? Negat hoc, adducens pro se *Struv. ad tit. ff. de transact. in fin.* Verum id summus ille Author ad *Tit. ff. De Postul. n. 5. in fin.* non dicit, nihil ergò ex falsis allegationibus capiendum neq; etiam Professoris est, fallam allegare Scripturam, quamvis sint, *Bona fide* leges allegantes: Quicquid tamen sit, nulla cum injuria conqueritur talis, non bonam fovere causam Adversarium sciens, & tamen transactionem iniens, siquidem damnum, quod quis sua culpa sentit, sentire non videtur; *per vulg.* adeoque est excusandus: Nec etiam infimulandus Advocatus, dum vinculo juramenti obstrictus suo consilio

filio Clienti adsit, quo eò citius lites
 dirimantur, & alias melius est habere
reculam quam expectare litigiosam,
 tum etiam, quod nulla sit fraus, neque
 dolus, id quod cum Adversarii volun-
 tate fit; velle enim hoc creditur.

N. 7. Accedit hic ad N. 7. ibiq; ple-
 no ore nequitiam clamat, plurima
 suscipere causarum patrocinia, quod
 multis obeundis sufficere nequeat:
 Verum cum hic planè processum ne-
 gligat, non dicam ignoret, nec vel
 procurando, vel advocando unquam
 in iudicio constitutus, atque sit ho-
 spes. Quomodo hic de multitudine
 causarum à Patronis sufficientissimè
 observanda, insubvertibile iudicium
 orbi literatorio exhibere vetat, non
 video: Multi certè in nostris iudiciis
 deprehenduntur Advocati, plurima
 Patrocinia cum laude & ulla absque
 sinistra nota, foventes; *Vanum ergò &
 falsum*

falsum hoc. Haud negandum quidem, causam litium protelationis Advocatis vulgus transcribere, indeque effundere in illos vituperia: Sed tamen magna cum injuria, cum teste experientia sæpissimè litigantes ipsæ partes sive agentes, sive conventæ, sic litem tractare solent, quasi nihil ad eos pertineat, nihilo magis à ceteris suis rebus abstrahi sese patiantur, sat citò liti sese ad futuros arbitrari, ad alia interim animos, intentionesque suas convertentes negotia ideoque in causa sunt; quo vero casu injuria certè esset, Advocatum nequitia afficere, *Vid. Brunn. Prot. Civ. cap. 1. n. 65.* quod etiam sæpissimè evenit, in terminis præfixis, dum partes litigantes non comparent; Advocatos interitu suos frustranea expectantia suspendentes: Uti in praxi versantibus notissimum: Atque ut plurimum etiam Professoribus

in lectionibus publicis studiosos suos
 vana sua præsentia lactantes ac fru-
 strantes, non incognitum. Illos hoc
 modo ut plurimum studiorum suo-
 rum cum diffidentia, ac desperatione,
 desertores efficientes, *sec. sup. trad. §.*
2. inst. de just. & jur. Annon & talis o-
 peræ suæ jam studiosis obligatæ, quasi
 furtum committit? uti hic d. n. 7.
 fatetur. Anne nequitia notam effu-
 gere potest nimia & ad multos annos
 in Academiis nonnullis ibidemque
 Consistoriis, (præsertim si Causarum
 multitudo ibi non sit,) spirantium, &
 vix exspirantium litium protractio?
 Vix credendum! Quot quæso que-
 relæ hac de re à partibus non audiun-
 tur? Quot litigantium suspiria non
 effunduntur? Hoc tamen solamen
 nonnunquam à miseris litigantibus
 auditur, daß die Sache zu bescheid
 liege / man könnte sich nur wegen dessels
 ben

Ben nicht vergleichen; Non dicendum
 iam von denen einzuholenden Respon-
 sis, worüber mancher Botte/in einer ge-
 ringen Sache / wohl 6. bis 8. Wochen
 sich auffhalten / und darüber das seine
 verzehren / auch endlich im rückgehen
 panem propter DEUM gar machen
 muß. Causam hujus rei quidam in
 ignorantia processus, & quomodo
 causæ sufficienter sint cognoscendæ,
 ponunt. Non jam dicam de inexcusa-
 bili juris alicujus textus, & inutilis
 explanationis eius protractione, da
 mancher ein ganz Jahr über einem
 solchen textu zubringet; Cum magno
 Auditorum tædio ac detrimento: Jes-
 ner Theologiæ Prof. Thomas Hasel-
 bach lasse publicè ganzer 22. Jahr über
 das erste Capitel des Propheten Esaiæ/
 und brachte doch selbiges gleichwohl
 nicht zum Ende; Æn. Sylv. Epist. 165.
 Der muß ein feiner Lehrer gewesen seyn.
 N. 2.

N. 8. Adducit Hic N. 8. pactum de
 quota litis Advocati cum Cliente, at-
 que istud ad Nequitiam vocat; Verum,
 ajunt prohibitum hoc, neque admis-
 sibile, nec bonus ac Christianus Ad-
 vocatus, contra suum juramentum
 (gegen seinen Advocaten = Eyd) hoc
 init. Attamen hoc non ita crassa Mi-
 nerva est accipiendum; Quid enim, si
 non sit grave litigatoris damnum; ut
 loquitur textus in *l. 5. Cod. de postul.*
 Siquidem ex modica parte non vide-
 tur litigatoris grave damnum sequi.
 Quod sustinet *Bart. in d. l. 5. Cod. de post.*
 Quid si lite jam finita pactum fiat? nam
 lite jam finita prohibitum non esse de
 quota litis pactum, dicit *Farinac. inq.*
106. n. 50. quamvis hic contrarium di-
 cat h. n. *Et Brunn. tract. de Cess. act.*
pag. in 127. mavult pro hoc aliud di-
 cendum esse: Nam [inquit] quo-
 modo lite finita dici possum pacisci
 de

de quota litis, ubi lis non est? *id. d. l.*
 Quicquid sit, si tamen Advocatus à
 Cliente quopiam, & ex ejus liberalita-
 te aliquid capiat, quare recusare ve-
 lit; Cum bonos ac eruditos Advoca-
 tos Principalibus præmiis remunera-
 ri oportet. *l. 4. C. de Adv. divers. judi-
 cum.*

N. 9. Cæterum quod hic N. 9. *de Vul.*
l. 22. & 23. C. mand. affert non tantum
 Advocatos, sed & omnes alienarum
 litium redemptores, partim lucri sui
 causa, partim ut difficilem conven-
 tionem adversæ parti constituent, hoc
 practiçantes tangit: Neque hic
 necesse haberet ipsis Advocatis hoc,
 cum injuria tamen, injungere, cum
 & in aliis Professionibus usuraria ha-
 rum legum practica non careret ex-
 emplis; *Quæ tamen ut plurimum sunt
 odiosa.* Non tamen hæc omnia in-
 vidioso erga Advocatos calamo
 sunt

sunt tangenda; Nam si *Franc. Salgad. de Samoz. in tract. de Labyr. in th: Credit. p. 1. C. 13. §. 2. n. 25. & seqq.* sequamur; habet hæc Lex locum tantum in nominibus incertis ac dubiis: Et si Advocatus incertam ac dubitam actionem habeat: cessetque in ipso fraus & animus vexandi debitorem, cessare quoque in ipso prohibitionem harum legum, ait. Quod idem ferè sequitur *Car. Molin. tract. de Contract. usurar. quest. 26.* Adducente illos *Brunn. in d. tract. de Cess. act. Cap. 1. n. 30.* Ad quos brevitatis studio me remitto neque ulteriora (quamvis possint) facio.

N. 10. Tribuit autem hic N. 10. non majus salariū Advocato, quam sit meritis: Verum scire debet, in benè ordinatis judiciis ordinationes circa Advocatorum salaria plerunq; vigere, hæcque ex fori consuetudine ipsis esse ex-

solvenda, & quilibet contentus hoc
 re constituto esse potest, neque ultra
 id quicquam exigitur: Und ist ein jeda
 weder mit dem/was die Cankley-Orda
 nung mit sich führet / zufrieden.

Quamquam duplex Salarium bene
 exigere ac petere possint, cum non
 tantum Advocatorum sed & Procura
 torum munere funguntur; rectè er
 go (ut dictum) & inculpate utriusque
 muneris nomine Salaria exigunt, at
 que exacta debite recipiunt, per l. 14.
C. de Erog. milit. ann. add. Gail lib. 1. obs.
44. n. 8. Nam qui duplici officio ex
 legis, statuti, vel superioris permissio
 ne, uti in nostr. judic. utitur, pro utro
 que salarium habere debet, id. d. l. Si
 quidem etiam hodie Advocati & Pro
 curatores eodem honoris & laudis ti
 tulo gaudent, quod & judiciis cogni
 tum. Si autem pro facundia ero
 ganda sint salaria (ut hic hoc n. dicit)
 certe

certe & Cathedræ inservientibus pro
facundiâ distribuenda, ubi tamen ple-
rumque maximus & facundiæ & sci-
entiæ est defectus, aliis neque ordi-
nem neque modum disputandi scien-
tibus: Sunt tamen Professores,
ô tempora! ô mores!

N. II. An autem, secundum hujus
cerebrum, peccatum sit in Advocas-
to, si in bona causa fallaciis ac fraude
utatur? Nec hoc credendum puto:
Advocatus enim justam causam fo-
vens, adversarium suum convincere
fraude, fallacia, adeoque ut succum-
bat, circumvenire potest, ut loquitur
summus ille Practicus *Myns. 3. Obs. 6.*
cum ibid. alleg. Dd. Quod certè & jus
Can. admittit, quem enim fugit, exte-
nuatione ad causam minuendam Ad-
vocatum uti posse? *c. 4. q. 4. c. 1.* si ergò
fallacia ad id ac fraude utatur, imputan-

dum hoc ei esse, nemo affirmabit, neque hoc peccatum censetur, *arg. d. c. 4. q. 4. c. 1.* quod etiam laudat *sup. all. Myns. d. l.* textibus ab hoc & authoribus in contrarium allegatis, nec quicquam facientibus. Errat ergò Dominus.

N. 12. Quænam autem illa Mysteria, ad injuriosè Advocatis inductam nequitiam tendentia, sint *hoc n. 12?* non, sed hoc video, quod hic modum peccandi commonstrans, & scandalizans, facile ex probo improbum Advocatum reddere possit; und sollte man wohl / wo dieser ein solcher seinen Mysteriis nach wäre / stattliche Sitten von selbigem hören. Si tamen qui sit, quilibet cordatus Advocatus supremæ animæ suæ salutis haud immemor, Advocatorio suo juramento licet non adhibito, contra suam conscientiam quicquam agere velle, non

non verè dicitur, nec etiam creditur.

N. 13. Quod autem Advocati sit, non statim ad processum causam deducere, uti hic cantat, verum per se est, & alias causæ facilioris decisionis eò non trahuntur; Notissimum est, Advocatum omnes facti circumstantias, videlicet, rerum, personarum, loci, temporis, & similes, inquirere debere; inprimis autem illa perpendere debet, quæ ad ipsum causæ statum pertinent; cognoscere enim debet, ex facti qualitate, an ex contractu vel quasi, delicto vel quasi, actio resultet, & secundum hoc illam instituet, tum etiam requisita competentis illius actionis consideret; alias in promptu est exceptio, tibi non competit actio, seu uti fori est observantia, non competentis actionis exceptio opponitur: In causis autem difficilis probationis, & quæ in continenti probari

nequeunt, adeoque altioris sunt indaginis, und welche natura sua in denen güelichen Berhören / nicht abgethan werden können / sondern zur Außführung gehören / in iis ad processum recurrere necesse est: Quod notum. Status ergo quæstionem, & quæ ex facto quopiam oritur, und worauff die ganze Sache ankomme / inquirere, atque indagare debet: Hac cognita, judicare potest, an fumi sit venditor, (ut hic loquitur) vel non? Sic v. g. Professor quidam domi fovens vel affinem aliumve cognatum, & propter *filiam* gratum, vel etiam propter *Scitum Denarium*, charissimum alium; Huic sub fide, intra triennium Doctorales honores ipsi imponendos, promittit, tempore hocce exacto, atque illo in *Phitagorica Schola* constituto, cupidus pecuniæ forsitan Professor, Cathedra & Doctorum censuræ hunc offert

fert, qui non aliter nisi benè stans invenitur; Hic tandem non jure; sed auctoritate dignus putatur, inde tam Professor, quam hic modo genitus, fumi venditores deprehenduntur & reverà sunt. Verum quidem est eventum litis dubium esse *l. 51. ff. de pecul.* adeoque inter casus fortuitos referri: Attamen Advocatus in causa quadam optimis juris textibus innitens, simulque probatos & in praxi receptos pro sua sententia habens Dd. Solchem fals ist ja keine Sünde/ und eben nicht unrecht / wann selbiger seinem Clienten einen guten Rath/ und daß er gut Recht vor sich habe/ einspricht. An talis fumi sit venditor? nemo est qui credit.

N. 14. Cæterum non incognitum juri operam dantibus, compelli posse Advocatum miserabilium personarum patrocinia in sese recipere, non tantum, sed & si quis alius sit, qui cer-

tis ex causis, vel ambitione adversarii,
 vel metu patronum non invenit *l. 1.*
S. 4. ibique gl. in verb. si non habebunt.
ff. de postul. intelligendum tamen de
 pauperibus extrema paupertate labo-
 rantibus, & qui juramentum pauper-
 tatis, præsertim in Camera, præstite-
 runt. Gail. *l. 41. n. 18.* Et hoc etiam in
 benè ordinatis judiciis in viva habe-
 tur observantia, ut gratis laborem
 pauperibus impertiri debeat, Gail. *l. 0.*
43. n. 16. Marant. p. 6. p. m. 244. neque
 etiam Advocatus alicujus judicii de-
 tractat, munus hocce in sese recipere.
 Und müssen es gemeiniglich denen ar-
 men Huren umsonst thun. Cum injuria
 ergo Hic hæc omnia adducit, & inju-
 riosè nequitiam appellitat. Ejusdem
 farinae etiam est, quod *d. h. n. 14. vers.*
præterea. Scilicet quod non possit es-
 se judex in causa, in qua fuit Advoca-
 tus, monere sibi persuadeat, quasi
 eruditus

eruditi Advocati muneris sui obliti
 censendi sint, und nicht wüsten / wie
 sie sich in ihren Pflichten und Cankleys
 Ordnungen gemäß verhalten sollten:
 Transeat ergo hoc.

N. 15. Quod Advocatus probè in
 causa quapiam proponenda informa-
 tus, illam quoque citra omnem con-
 fusionem, cumulando sc. actionum
 genera indebita, cognoscendam ad-
 ducere judici debeat, plusquam notis-
 simum in foro versantibus, quam in
 umbra constitutis, est: Advocatus e-
 nim in hoc sollicitus est, ut debita a-
 ctionis genera experiatur, aliàs à limi-
 ne iudicii protinus arceatur: Hoc mo-
 do: Wird Kläger seine action besser //
 als noch beschehen / beybringen / soll er
 damit gehöret werden / und ergeheth also
 dann hierauff ferner was Rechtens: Ue-
 factum memini in näher Kauff: Sa-
 chen. Ubi venditor à quopiam M. L.

conveniebatur: Nec tamen satis est, legitimam instituere actionem, sed antequam ad iudicium deveniatur, hoc considerandum, an ejus requisita justè adsint, possintque adhiberi? Uti praxis quotidiana docet. Multa autem de concursu & actionum cumulatione facere, non necesse duco, saltem hoc, ad forum Authorem remittere: videre tamen licet, *Marp. Olim Ictorum Sydus, Ioh. Vult. tract. de judic. Lib. 2. c. 4. Gail. 1. O. 63. ubi n. 3.* obiter dicit, quod plures actiones in uno libello accumulari queant, etiamsi ad invicem sese non competiantur, quoties actor probabiliter, de genere actionis dubitat, sive dubium illud ex facto proprio, sive ex alieno procedat, si autem aliquis in Libello petat Titium v. g. puniri, atque ad rei restitutionem condemnari, non censetur Advocatus agere per hoc, atque principaliter,

ter, quia utrumque copulat, sed salvatur Libellus, nec dentibus lacerandus, & agere censetur principaliter ad poenam, & consequenter ad rei restitutionem, *ut not. Bart. ad l. 26. §. 1. ff. de furt.* magnus enim est favor libellorum, & verba illorum pro ipsorum sustentatione potius impropriantur, quam libellus propterea vitietur, dum tamen intentio actoris intelligatur, neque nimis remota sit impropriatio. *Schn. ad §. 28. inst. de act. Loc. 1. 12. Marant. Spec. Aur. p. 4. dist. 1. n. 30.* Quæ autem hic ulterius sub h. n. proferunt, pertinent ad Respectum ab Advocato judici offerendum: Et hoc non tantum in judicio, sed & extra illud facit. Nec etiam patitur iudex inter contrarios in causa Advocatos, seu partes collitigantes, injurioso calamo procedere: Sed plerumque facta inhibitione interdicitur: Haud

opus ergò fuisset, multas ea de re conferere ergà illos cavillationes: Si verò Advocatus quispiam causas coram Academico Senatu ac Judice perttandas haberet & allegationibus suis in judicio ex praxi quidem non consuetis, persuasum tamen illum, ut Advocatus faciat, atque in partem suam traheret, an judici potius quam Advocato sit hoc imputandum? Non credendum videtur, nam in iudice præsumitur scientia. Salem enim scientiæ habere debet, *ut loq. Bald. in l. 2. C. de sent. ex Ec. & cuncta rimari, ordinemque rerum plena inquisitione discutere oportet, c. 11. c. 30. q. 5.* tum etiam, pro habenda veritate, omnibus modis laborare debet, *Gail. 1. Obs. 108.* Si igitur talis, non dicam per imperitiam, malè judicaret, utique parti læsæ tenetur, in quantum scilicet religioni judicantis æquum videtur.

Vid.

Vid. pr. inst. de obliq. quæ ex quas. del. nasc. ibique Schn. n. 15. peccat enim ex imperitia, quæ culpæ annumeratur l. ff. de Reg. jur. Schn. ad §. 32. just. de act. n. 3. Neque etiam Advocatus quicquam facere potest, judici aliquid offerens, siquidem in iudice consistit, corrumpi donis, si sc. patiatur, ad quod etiam alleg. tex. Exod. 23. 8. Deut. 16. v. 19. collimant; cum injuria autem hic ad Advocatum detorqueri volunt.

N. 16. An autem si quis v. g. studiosus in prava ac relegationem concernente causa, judici suo pretiosum quid dono dederit, ut poenam evitet, in iudicem suum peccet? Haud adeò à vero abluderet, affirmativè dicens, verum cum hæc plerumque in occulto fiant, & occulta quidem donatio suspitione nec careat, nec valeat, Cap. Vnic. x. ut Eccles. benef. &c. Vers. porro, tamen de his Ecclesia non judi-

D 5

cat,

cat, C. 34. X. de simon. d. C. un. Cæterum, si quæ putet Advocatus habere legitima gravamina appellationis, non video, quomodo, ea intentione, ut iura partium observare velit, ab appellationis via, sit repellendus : Haud enim frivolam hoc modo interponit appellationem

N. 17. Sed Clientis sui bono. Quamvis hic suo modo ogganniat, cæterum damnat hic ob id Advocatos, Clientes suos id negare, quod protocollo ostendunt, adeoque in propatulo sunt: Nemo enim perfrictæ adeò erit frontis; Nec ullum demonstrandū erit exemplum, neque etiam probari unquam potest. Hoc autem in judiciis notissimum est; Actorem probandi onere onustum esse, *Vulg. l. 4. C. de Ed.* Adeò, ut etiam si Reus expressè in se probationem suæ exceptionis recepisset, nec probasset, ipse sit absolvendus,

d. l.

d.l.4. Schn. de Rei Vind. num. 68. 69.
 Hoc enim firmo, non necesse habet
 reus ultro confiteri. Siquidem factum
 ab actore esset probandum, *per jur.*
Sup. alleg. neque ob id malitiæ insimu-
 landus Advocatus, Consilio suo hoc
 modo reo adesse, ne negotium sibi-
 met veritatem ultrò revelando, face-
 lat, cum hoc casu injuriam sibi face-
 ret, ac in seipsum crudelis esset: Ve-
 rum quidem est, quod hic ulterius *d.*
n.17. profert: Advocatum nimia ver-
 bositate Clientum suorum jura pro-
 ponere non debere; Attamen cau-
 sæ necessitate exposcente, ejusq; pro-
 lixitate desiderante, benè facit, ad ma-
 jorem judicis informationem Advo-
 catus, omnia sua fundamenta, ad de-
 monstrandam rem facientia, addu-
 cere, nec taxandus, accuratis suis repe-
 titionibus in quadam causa judicem
 sublevans, quemadmodum repetitio-

res causarum in benè constitutis iudiciis, ad causam expediendam necessariae sunt & utiles, tum etiam ob nova ad rem facientia, emergentia, illa necessaria est, & fori observantia demonstrat. Et quamvis hic de multitudine actorum transmissorum, eorumque prolixitate, & repetitionibus aliisque juribus allegatis, multa inania faciat, tamen multi Professores in dandis Responsis minimè sunt occupati, und bekümmern sich um keine Acta sondern bleiben bey ihrem Catheder: Vani tamen, sibi met siquidem Docti (sind inwendig gelehrt) nec aliis, & publicè profunt, teste experientia. Frustraneum ergò est, quod hoc s. d. n. in chartam conjicit.

N. 18. Tractat autem hic de Defensione reorum delinquentium, & quod sancta justitia, maximè in his, ab Advocatis sit observanda, ne famosi suis technis

reclinis poenas effugiant : Verum,
 superfluum hoc est, prius enim addu-
 cendum, quis famosus latro sit dicen-
 dus : Non enim omnis fama famo-
 sum quem facit ; siquidem hæc ut
 plurimum fallax, mendax & falsa *l. 18.
 in pr. ff. de inoff. test.* & est sermo sine
 ullo certo authore dispersus, cui ma-
 lignitas initium dedit, ac incremen-
 tum credulitas, ac de innocentissimo
 quoque emanare potest, ut loquitur
*Carpz. p. 3. q. 120. n. 20. & seq. add. Alth.
 Dicaol. lib. 3. c. 37.* antequam autem
 hoc fiat, nemo famosus, nec dolosus
 delinquens dicendus : Hinc non vi-
 deo, quomodo huicce deneganda
 defensio, si illam secundum vires suas
 Advocatus in sese suscipiat, & ad san-
 guinem redimendum cautelis utatur :
 Nam ubi de vita & sanguine hominis
 agitur, ibi cautius est procedendum.
 Sitamen ita quidem sit criminosus, ut
 sapiat

sæpissimè in flagranti crimine deprehensus, atque ab omnibus pro aperto homicida, latrone, ac facinoroso sit habitus, huncce ut plurimum judicia, semoto defensore, judicant, atque semovent. Quamvis & tali concedendam defensionem (quæ nec Diabolo deneganda est, ut loq. Dd.) dicerem, cum in iudicis scientia constitutum sit, quousq; defensio sit admitenda: Et delinquens indefensus non remaneat. Et communiter benè constituta judicia ex officio tales defensores, & justè, constituunt, ut fori est observantia.

Damnat etiam hic dilationum petitionem, quæ fieri possit ex copiæ & alius termini petitione: Cum autem in Advocatis summa requiratur vigilantia & cura, non certè peccat, si huius vel illius propositionis, exceptionis, replicationis, interdum etiam dupli-

duplicationis, copiam ad meliorem
 causæ observationem Clientis sui, de-
 sideret, multosque suos domi præce-
 ptiores, in causa præsertim ardua, &
 utilitatem alicujus concernente, und
 welche eines zeitlichen Wohlfahrt betricffe/
 consulat: Præsertim si novi quid ab
 adversario adducatur, ad quod necesse
 est respondere und worüber er mit sei-
 nem Principalem billich communici-
 ren muß. Quod & In denen gütlichen
 Verhören / so wohl als auch in denen
 Proceß = Sachen usitatissimum, ut
 hujus vel illius rei copia concedatur
 & petatur.

N. 19. Tandem & ultimò apparef
 fulgur ex pelvi, contra illos, & quis
 dem I. Qui Patrocinium suum exer-
 cent in debita liquidissima, illa ne-
 gantes: Verum frustraneus esset la-
 bor contra debita liquidissima aliquid
 tentandi, siquidem pro istis, præser-
 tim

ſim ſi ex instrumento à parte adverſa
 agnito, veritas illius appareat, pronun-
 ciatur, wird darbey gelaffen/biß der Ge-
 gentheil ein anders in ordentliche Wege-
 rechtens außführet ; Oder daß er ſei-
 nen Creditorem befriedigen/ oder in-
 nerhalb gewiſſer Zeit / cauſales quare
 non, zu übergeben ſchuldig ſeyn ſolle.
 Alias non injuſtè facit Advocatus ;
 ſiquidem audiendus eſt reus, cujus
 certè partes etiam in abſolvendo, ſunt
 favorabiliiores, Gail. 1. Obſ. 31. 2. 12.
Vult. de judic. lib. 1. c. 5. n. 30. Et cur
 non licitum eſſe debeat Advocato, in
 huiusmodi caſibus uti hac vel illa di-
 latoria & fori declinatoria exceptio-
 ne; quid ſi v.g. uterque vel alteruter
 eorum ſit minor, non habens perſo-
 nam ſtandi in iudicio, ſit indefenſus,
 vel habens quidem tutorem, curato-
 remve, opponatur tamen huic de ſo-
 lennibus ut doceat, quod etiam in
 praxi

praxi notum, ut talis tutorium vel curatorium suum exhibere, & ostendere debeat, de quibus exceptionibus *Vid. Marant. in spec. aur. p. 6. tit. de Except. Add. Alth. Dicaol. lib. 3. cap. 21. per tot.* quæ omnes exceptiones utique & liquidissimo debito opponi de jure possunt, neque hoc imputatur Advocato. Frivolæ verò exceptiones, etiam eæ, quæ præsertim in executionibus oppositæ, in continenti probari nequeunt, debita minimè protrahunt, und muß einer wo er schuldig / wohl bezahlen.

II. Fulmen suum exibat in illos, qui, in causa injuriarum, amicitiae signa injurianti ostendere, Clienti suo, dissuadent; hic exhibenda esse illa adversario ob id aff. Ne Diabolo hominem tentandi occasio & ansa daretur. Et quæ alia. Verum, quamvis Christianus Advocatus Clientem suum suasioni-

suasionibus suis ad non Christiana, atque ad inimicitiam trahere nullo modo desideret, ne tamen magnis minimeque homini, etiam abjectissimo, ferendis injuriis, gravatus, causa cadat, ejusmodi actibus, salutationeque Clienti suo præjudicet, inque ipsum & infamam suam sæviat, injurias hæc ad animum non revocando, injuste non facit, ad salvandam actionem, si desistat: Nam non ignotum in praxi jureque versantibus, ejusmodi salutatione, aliave amicabili conversatione, remissam tacite esse injuriarum actionem, ut patet *ex J. fin. just. de injur. ibique Schn. l. c. & 13. add. l. 11. J. 1. ff. de in jur.*

Quod non tantum in tacita hac, sed & in expressa remissione, qua secuta, nullo modo injuriatus actionem ullam movere potest. Sed in totum extincta est, *Vid. Carpz. p. 2. q. 97. n. 50.*

id. p. 2.

id. p. 2. q. 55. n. 43. Cum autem hæc ita vera sint, placet tamen ad maiorem huius Quæst. enodationem ac informationem distinguere: Aut enim iniuriatus illatam sibi injuriam ad animum non tantum revocavit, sed etiam in iudicium cognoscendam deduxit; Aut non: Illo casu, facta licet salutatione, alioque amicabili actu, remissa per hunc actum injuria non censetur, nec injuriarum actio tollitur, *per gl. in §. fin. just. de injur.* Hoc autem casu, si non statim ad animum revocat, sed statim salutat, ipsum injuriantem, injuriarum actionem cessare facit, & frustra injuriarum actio vel accusatio instituitur. *Vid. Spec. aur. Mor. ibique Foller. in audit. p. 4. n. 97. & Decisum ibid. refert. Steph. Aufrer. in dec. cap. Theol. 223. ibique add.*

Tandem hic agmen suum claudit, Ode (ut loquitur) Sacra adducta, quæ
an

an facta Deoq; grata, vix & ne vix quidem credo, siquidem in odium magis Advocatorum excogitata; Hoc saltem potius in mentem venit, quod hic vel Novum Ambrosium Lobvasserum, vel Redivivum Johannem Habermannum, ostendere nobis voluerit. Carmen certè nec DEO gratum, vel proximo proficuum; vel denique & sibi utile: Sed meritò cùm aliis mundi erroribus transitorium. Hæc ergò sunt, quæ ad tædium temporis fallendum & quantum vacua negotia fuerint, adjicere pro suo Advocato Cliens quispiam voluit. Et si quædam ad juridici discursus Lydium lapidem adhibenda hic invenerit, placida fronte hic excipere, & absque ulla Nequitia illa literatorio Orbi reddere velit. Habebit ipsum, qui ad omnia officiose honesta ac honestè officiosa est, eritque paratus & promptus

CLIENS

VIR.

VIRGÆ, VIRGÆ:

OB

JUDICIUM
DEFENSIVUM

LOCO

JUDICII ELISIVI,

PRO

FRANCISCO
CLIENTE,

Malorum Advocatorum, Rabularum
forensium & strepsodicistorum, qui ex al-
bo nigrum, ex recto pravum aut contra fa-
ciunt, allegato Patrono absurdissimo
& vigilantissimo.

DEfunctum jam credebam HOL-
TERMANNUM eo periculo,
quod ei ab improbis & ebriis Advo-
catis imminebat: maleferiati enim
oblocutores hujus *Disputationis*, se-
cretis justitiæ ulceribus laborantes, vi-
E lissima

lissima capita, cum suo modo & more
tonassent, tandem illorum fulmina
desiere in crepitus & inanis cerebri ex-
crementa seu vacuæ mentis somnia.

O Vos non mali, sed pessimi Advoc-
ti! O vos lurgistæ! Ecco la fico! zu

Engelstatt zeigt man einem die Feige.

Quid vobis improbis ineptissimarum

litium Architectis aliud debetur, quàm

quod novorum onerum inventoriis

bus? scilicet pro catena aurea, la-

queus in præmium. Vobis, ob bul-

latas vestras nugas, ad restim res redi-

erat, nec aliud restabat, quàm laquei

beneficium, & ut præclarum illum

spiritum teste trium obolorum obstrin-

geretis, nisi (*allude sperata*) implorasse-

tis ex genere non mendicantium sed

manducantium & grandiloquentium

FRANCISCUM CLIENTEM, in Pa-

tronum vestrum: nec immerito: audi-

vistis enim aliquando FRANCIS-

CUM

CUM ASSISIUM olim insanam potestatem prædicationis & dogmatizationis exercuisse circa locustas, lupos, corvos & asinos. FRANCISCI Dreck ist diesen bösen Advocaten eitel Italiänischer Balsam ; der gibt gute Diesem-Knöpfle: Sie müssen sie aber unter sich auftheilen. Solem nulla sagitta ferit. Die Professores seyn schußfrey : darum habe ihr Advocaten euer Pulver vergebens verschossen und blinde Schüsse gethan. Nolite affectare quod vobis non est datum: non omnibus omnia pari filo conveniunt: *Holtermanni* Disputationem nobilitastis vestris convitiis : Ita sæpè multorum lateret innocentia , nisi accepissent injuriam: illustrat nimirum fortuna plurimos, dum vexat. Ille cum magno *Pompejo* gloriari potest, se quidem non esse piratarum sed *malorum Advocatorum* scopulum: nec ille miratur

& ægrè fert, quod malè loquamini de
 eo, bene enim loqui non didicistis,
 quare criminationes vestræ, μαγει-
 κὰ ῥήματα seu culinaria verba magis
 ipsum delectant quàm offendunt, imò
 non pluris facit hæc, quam olim So-
 crates asinum λαλίζοντα. De veris stu-
 diis, quæ vobis nil videntur facere
 πρὸς τὰ ἀλφίτα, vos non potestis rectè
 sentire, aut γνησιῶς philosophari. Vos
mali Advocati, practici, scilicet, estis:
 imò ardeliones forenses, quorum na-
 tio Romæ erat inquieta, omnibus ne-
 gotiis sese immiscens: Vos ut cum ve-
 stro FRANCISCO loquar, *homines*
estis edocti in literatorio orbe: vestra
Iurisprudentia non est cathedraria, sed
tota consistit in cognoscendis causis tam
simplicis querele, quam quæ fiunt per
modum appellationis: quomodo tam li-
bellus simplex quàm articulatus forman-
das, de duplici possessorio, de processu
liti.

litigiosa possessionis. Vos potestis enodanter iudici causas ob oculos ponere, ut iura melius possit applicare. Professores sunt cultores juris male applicativi. Advocatos invidia à numero Professorum arceat, multis alias parasangis reliquos præcurrentes. Musæ sunt Marburgenses his longè vigilantiores. Illi norunt studium juris esse practicum & ideo omnes debere esse practicos. Quæ theoreticè dicuntur, sub nube dicuntur. Iurisprudentia est sine fructu, si alius doceat artem alius usum artis. O quantus idiota est hic FRANCISCUS cum suis sodalibus!

Nec mirum, quando collato pectore
mixtos,

Iunxit in abrupta concordia longa
catena.

Ex his certè si quis vellet æmulari non Professore, sed bonum Professore
næ ille, ceratis ope Dædalea nititur

pennis, vitreo daturus nomina Ponto.
 Oratio hæc qualis est? Elumbis, bar-
 bara, febriculosa, nauteam olet, Ro-
 manis auribus intolerabilis, politis ini-
 mica elementariis pueris digna ad-
 huc à ferula rubentibus & à Gramma-
 ticorum virgis calentibus, jejuna o-
 mnia, nihil sufferri tinnit, gerræ ger-
 manæ, emblemata insulforum homi-
 num, mera mappalia faciunt, dispu-
 tantes de scrutis & frivolis, de tribus
 Posthumi capellis: antecessores egre-
 gii, non magnæ invidiæ capaces, in
 quorum vultu ruboris nil amplius
 potest flagrare, mirandum, quod non
 ipsum atramentum, quo hæc in char-
 tam coniecta sunt, erubuerit: sed
 sunt hi sodales exhausto pudore scur-
 ræ in Academia tam utiles, quàm ru-
 bigo in ferro, quibus Cymæa conscia
 vatis non stat casta cortina domo.
 Annon aliud est docere, aliud exerce-
 re ju.

re jura: hæc qui tractant in tria genera dividuntur, aut leges interpretantur, aut judicant, aut litigatorum causas orant. Hi in foro versantur, tò sæpè cupiunt fieri divites, hinc sexcentorum scelerum causæ: doctrinam suam armant impudentia, tam intolerando fastu, ut ne Themidem quidem si opus esset & præsens, responsa dare concessuri sint, ast qui Professionum magis quàm quæstus curam gerunt, eos sæpè nulla contaminat avaritia, non ferro grassantur, non venena miscent, de spoliis prostantis pupilli, de vita propioris agnati, de gula decrepiti parentis triumphare exhorrescunt. Hanc lucem lyncei alias *malorum Advocatorum* oculi non vident. Ita tamen se res habet FRANCISCÆ ! Jurisprudentia consistit in duobus in theoria & praxi: hæc ab illa dependet, imò il-

iam velut causam præsupponit : hæc in foro, Curia & Cancellaria exercetur : illa in Scholis & Academiis, aliter si fiat, committitur ὕστερον πρῶτον. Hæc jucunda, appetibilis, blanda, lucrosa : illa nudosa, intricata, immensis finibus circumscripta, ferrea & sterilis : ad hanc homines conscientiosi sæpè accedunt quasi ad furcam. *Themistocles* malebat ad sepulchrū quàm tribunal ire : ad illam non debent cerdones venire, ordo enim hic præ aliis vitio carere debet. Si Tu FRANCISCUS nebulosus, nos Professores non habes pro practicis, habeas quæto nos pro cotibus.

*Fungamur vice cotis acutum
 Reddere, quæ ferrum valet exors ipsa
 secandi.*

Quis te morionem primò docuit,
 quid sit appellatio? Quid sit libellus?
 quid possessio? quid res litigiosa? an.
 non

Non hoc habes ex illa Jurisprudencia,
 quam tu cathedrariam vocas? an hoc
 ibi didicisti theoreticè, hoc est, sub nu-
 be tantum, sine ullo fructu, quia pra-
 cticus aliquis te hoc non docuit. Ut
 videaris sapere coelum vituperas. In
 dubia causa, quando nescivisti qualis
 actio instituenda, quoties à Juridicæ
 cathedræ Professoribus informatio-
 nem anxius petisti? Audeo cum ali-
 quo FRANCISCI sodalium quovis
 pignore contendere, esse inter illos,
 quasi interrogetur, qualis sit actio *Ser-
 viana*, responsus sit eam cum materia
 de servis per constitutiones Imperii
 jam abrogatam nec esui nec usui am-
 pliùs esse: Imò ignoraturus, bona
 immobilia quomodo habeant in ge-
 nitivo? Quænam est causa tantæ
 inscitia? Dicam ingenuè FRANCISCE,
 Tu cum tuis sodalibus non
 es laesus ad lyram? pollux ad lyram

Academia, quæ H A S S I Æ totius ornamentum & princeps est decus, cuius nomen splendore suo non Germaniæ tantum, sed Europæos limites transcendit, in qua patriæ nostræ anchoræ fabricantur, vera & solida doctrina instillatur, barbaries exuitur, in hac dico, immani saltu ex trivialis pulveris angustiis statim in vastum juris Oceanum vos projecistis, in Grammatica pulli, in Poëtica nulli, in Logica Alini: Studiosi fuistis per multos annos, alte Bursen / sed tales, quales à nonnullis definiuntur, *animalia aut nihil aut aliud agentia* : fortè Murcia & Vacunæ sacra coluistis & cum Ennio Patre nunquam nisi poti ad arma profiluistis. Habt auch wohl mit etlichen auff Schwesterschafft getruncken / apud quas nullus Aristosteli vel Platoni fuisset locus. Quoties fecistis bonum Cherubim in camera charitatis?

citatis? Es bezeuget es leider! die täg-
 liche Erfahrung / wie es öffters so gar
 übel mit jungen Leuten / so diese auff Unis-
 versitäten / oder an andere frembde Ort /
 etwas redliches zu lernen und zu erfahren
 verschicket werden / gerathe und auß-
 schlage : ob sie schon von ihren lieben
 Eltern ganz treulich gemeynet / auch
 mit aller Nothdurfft väterlich versor-
 get und versehen werden / bevorab wann
 sie nunmehr daselbst ihres freyen Wils-
 lens leben und keiner Auffsicht unter-
 worffen seyn : da es dann bey ihnen
 heisset / quod libet, licet : wozu auch
 manchmal die Eltern selbst / sonderlich
 die Mütter stattlich helffen und eine
 Ursach ihres Verderbens seyn / wann
 Sie den Söhnen ein Wechsel über
 den andern zu machen / sie noch dabey
 erinnern / sich dem Stande / dem Vera-
 mögen nach zuhalten / und vor andern
 sich hervor zuthun / da sie dann oft an

statt der Bücher die Damen auffblät-
tern/ exempla sunt odiosa I.N. Psiker/
p:m.9. eorum scilicet, qui Clunicen-
sem ordinem magis amârunt quam
Cisterciensium : qui Venerillas suas
hic sibi invenêrunt, pupas quas puta-
bant, cùm essent anus. Ita quando
litatum Divæ futuariae, Phy pudor
quo abiit ! in studiis ea postea est eo-
rum infelicitas, ut quæ pueri scire de-
berent, ea propè nunc senibus sint
discenda, ut meritò Academia nostra
cum Poëta exclamare possit :

*Eheu! quam pingui macer est mihi
taurus in arvo.*

Eminus saltem si quis eruditionis il-
lorum facit periculum, præter illitera-
tas & frigidas aliquot quæstiunculas
nil didicerunt : quoad latinam lin-
guam melius illis sapuit bubula : ar-
tem ergò Juris quomodo possunt in-
telligere, et his interpretari legibus,

quam ex veteribus Jctorum libris debeant imbibere, quorum cognitio non gladiis paratur lateri accinctis, non cirris capillorum luxuriantium in humeros molliter defluentibus, non choreis & tripudiis ac solita huic ætati lascivia, non mero titubantium, grassationibus & famosis duellis: qui auctores non inter neglecta modo sed invisa nomina sunt & surdis auribus laudantur. *Cicero* cum omni sua eloquentia damnatur ad pueriles nœnias. *Horatium* amare & *Terentium* in probro habere. In jure hærent in regulis, quæstiunculis & distinctionibus, adita artium non penetrant, Vocalem cathedram, cujus magna vis, quia præter opinionem Studiosos informat, negligunt. Disputationes publicas potentissimum illud exercitium ad excitandas animi vires & quo

redditur clarior, malo publico con-
 temnunt: & ita tamen brevi tempo-
 re, vi, clam vel precario apud Docto-
 res Hypodidascalos universum Ocea-
 num enaviganti, fortasse in amphora
 vini, aut in lebete, ut olim Hercules
 occiduum, quo postea in causis ela-
 trandis tantos fructus quasi in simpu-
 lo excitarent, cum nihilum quam præ-
 ter Hahnii observationes aut Systema
 aliquod in calamum dictatum obiter
 tantum legerint: hinc tantum docti,
 quantum quæstiunculis sat est de pa-
 ne lucrando. Si hæc non est, quæ
 ad barbariem ducit via, nulla erit
 quam timeamus: & quia in ratione
 studiorum non secus se res habet at-
 que in alimentis humani corporis
 primæ concoctionis vitia corrigi non
 possunt in secunda, & ideo deinde
 è squilla non nascitur rosa, nec ex
 quæstionario & obstationario verus

JCtus,

JCtus , sed abortus potius & mendicabulum juris, qui ob juris certi ignorantiam emendicare debent regulas aliquas, quibus solet accidere, quod ostiatim mendicantibus, ut hic quidem nihil, illic frustillum panis mucidi aut simile quid accipiant; quando horum indices & commentaria frustra pulsant ex illorum quidem aliquid capiunt, sed quod parum habet auctoritatis ac virtutis; ex aliorum sæpè, quod planè est improbandum : indè tales quicquid scribunt, quicquid proferunt, profundam redolet inertiam : & tamen vanæ hujus doctrinæ persuasione ferocunt, & cœteros omnes fungos putant : meliores disciplinas, quas ne quidem ab alno despectârunt, tamen audent allatrare & γεφψεῖζεν : adeò sibi philautia placet, ut sordes suas mera putent olere cinnama:

ma: cogitationibus suis scandunt Olympum, cum tamen horum vita nil sit nisi mare mortuum. Homines sunt literati sed sine literis, imò ad bonas literas stipites sunt, ingenia habent quovis pistillo obtusiora: literarum bonarum hanc ignorantiam & contemptum insulsus ille FRANCISCUS inter suos aluit & edicto injunxit. Quæso, quid in hoc jejuno & insulso JUDICIO DEFENSIVO est, quod non auctorem suum jugulet. Omnia scilicet contenta Disputationis de *Nequitia Advocatorum*, tam solidè sunt refutata atque ita diluta, quasi, si quis liquido stercore corpus luto inquinatum abluerit. Si quis FRANCISCI Clientes latine doctos existimet, legat hoc *Judicium Defensivum*, hanc morologiam, & decipi desinat: ex quo sterquilinio habetis has

cam boni cerebri video : à jure & ve-
 ritate longius abestis, quàm abest ipsa
 injustitia & falsitas: disputatis de iis,
 quæ non sunt vestræ notionis. Quo
 nomine te appellam FRANCISCE?
 Ictum; certè juris quidem patella
 es consultissimus: Tu cum tuis so-
 dalibus Parnassi estis retrimenta, lap-
 pæ & tribuli. *Paulus II.* Pontifex vos
 literatos appellâffer, *saccos scholasticos*
& pedantes. Tales tamen hominum
 vappæ & quisquiliæ postea volunt ef-
 se boni & venerabiles Advocati, qui
 (uti loquitur FRANCISCUS) *jus*
enodanter Iudicis ob oculos ponunt, qui
jura melius possunt applicare, qui sci-
unt facere supplicas, qui sciunt causas
tam simplicis querelæ quàm appellatio-
nis, &c. Nec tantum Advocati cu-
 piunt esse hi terræ filii, sed instar cu-
 curbitæ Jonæ, non totâ nocte sed tris-
 bus horis crescunt etiam, sine prin-
 cipali

cipali rescripto in Juris Professores,
in homines edoctos & Musis ipsis vigi-
lantiores Professores. Quid hoc aliud
 est quàm asparagorum more Professo-
 res coquere : verum est, una nocte
 nascuntur fungi, sed carent radicibus,
 nullo flore, nullo fructu aut folio sunt
 utiles. So gibts viele Professoren/
 aber wenig gelährte Leute. O vos Mu-
 sæ & musæ Marburgenses! Risu emo-
 riatur oportet, qui hæc legit & has Mu-
 sas novit. Facetè, lepidè, lautè, ut
 nihil supra. Musæ estis, sed ineptæ,
 obstreperæ, garrulæ, importunæ, à qui-
 bus ego malo conspui quàm honora-
 ri. Doctores estis, fateor, & Professo-
 res, sed hypodidascali, viri magni,
 quorum fama ædium illarum, qui-
 bus ipsi habitant, limina nondùm est
 egressa. Professores estis ; sed sæpe
 ridiculi, ut ille olim linguæ hic gallicæ
 informator, quem adco titillabat ti-
 tulus

tulus Professoris, tam bene ipsi convenientis ac circulus aureus naribus porci, ut si venisset in museum alicujus Studiosi, privatim eum Informandi causa, nunquam *sellam* sedendi causa, sed præcisè & conceptis verbis *cathedram* peteret; ex quâ suavis hic Professor, profiteretur, sæpe non aliter ac temulenti rustici de plaustro: de unguento hic homo judicabat ex sola pixidis inscriptione. Proditores sunt tales Professores, quorum perversis judiciis multum periculi imminet *nostris Juris hospitibus*, ut loquitur insulsus ille & tamdiu in jure hospes FRANCISCUS. Dabo exemplum: Studiosus non ita pridem laudabat mihi impense Doctoris alicujus hypodidascalici politicam, indignus est ille, ut nomen ejus mandem literis, quam in calamum, & sub fide silentii pro duodecim Imperialibus duobus

Stu.

Studiosis dictaverat: hæc arcana Re-
 gnorum & Rerum publicarum cùm
 daretur inspiciendi mihi copia, vidi
 totam hanc civilem prudentiam con-
 stare ex talibus quæstiunculis: *quid est*
urbs? quid est pagus? quid forum?
quid platea? quid est curia? quid est
templum? quid est dominus? quid ser-
vus? Post inspectionem primo in-
 tuitu constare poterat, a quo auctore
 hos carbones pro thesauro furatus es-
 set hic politicus, cui ob tam præcla-
 ram scelaton debebatur Consiliarii;
 sed joco seri, munus in aulâ alicu-
 jus Principis. Quid si hi juvenes ex
 Scholis & tenebris primum erum-
 pentes, qui hunc politicum seu py-
 gmeum pro Gigante immensæ pro-
 ceritatis aspexerant hæc dictata secum
 detulissent in Belgium, quid quæso
 emunctioris nasus viri de hac civili
 prudentia & per consequens de Aca-
 demia

demia & Academicis Professoribus
 aliud iudicâſſet, quàm eos quoque
 tales eſſe nanos & balbos, non niſi bal-
 bos intelligere. Profecto tales Muſæ
 nil aliud ſunt in Academia, quàm in
 apiario fuci, qui ſtudiorum bonorum
 contemptum aliis affricant, & tam
 ſuggeſtionibus pravis quàm exemplis
 nocent, barbariem & ἀπαιδευσίαν paſ-
 ſis velis importantes. Poſſem plura
 citare ſimilia exempla, ſed nolo am-
 pliùs infamiam illorum publicare, etſi
 priùs illi me læſerint: volo potiùs
 cum Chamo nuditatem & infirmita-
 tem illorum tegere, quam illi quaſi
 madidi cum Noâ retexerant. Quis
 ergò crederet FRANCISCO, *hos ho-*
mines invidiam arcere à Professorum
numero, imò hos (ex ungue leonem)
multis paraſangis ordinarios Profefſores
præcurrere? Ut hic grunnit F R A N-
 CISCUS, ut ſtringit caninæ mordaci-
 tatis

tatis dentes. Splendidius est Profes-
 sorium munus, quàm ut eis commit-
 tatur, qui magis Musas contemnunt
 quàm gemmas asini: qui rectissima in-
 genia torquent ac detorquent. Pro-
 fessores essent reverà Trismegisti, sed
 quomodo, maximi somniatores, ma-
 ximi impostores, maximi nugatores.
 Si tricis & apinis pretium & honos es-
 set in Academia, jam fortè starent in
 aliqua Professione ad perpetuam suam
 infamiam: honor hic in his homini-
 bus perindè se haberet ut cibus deli-
 catus in pravo stomacho, prorsus cor-
 rumperetur. Sed perge FRANCIS-
 CE ulterius, omnes hujus Academiae
 Juris Professores sine ullo exagitare
 discrimine, faceres hoc libentissimè,
 si ungues & dentes haberes. Dic
 etgò porrò mihi, non tuâ sed bona fi-
 de, quinam sunt illi, *qui à dandis re-*
sponsis impetrato rescripto nullo Acade-
mia

*mia bono se se excusare desiderant? Quis
 est ille Professor, qui novis Iuris Hospi-
 tibus sub fide promittit intra anni spa-
 tium Collegium absoluturum, cumque
 in finem ab ipsis initialibus lectionibus
 100. Thaleros, dim. reliquum verò me-
 dia lectione accepturus: hic autem sub
 indè lectiones procrastinans, tædio i-
 dentidem retardata lectionis illos ita
 afficit, ut defatigati partim solum ac Aca-
 demiam mutare, vel partim summo sui
 malo, parentumque illorum sæpe cum
 ruina lectiones hasce expectare cogan-
 tur. Quod in multis Academiis detes-
 tanda sit prolixitas, quod in antiqui-
 tatibus tyrones aetatem consumant &
 ideo parentum loculi exhauriantur, quod
 nemo micam scientiæ vel doctrinæ Aca-
 demia civibus de novissimo jure, Re-
 cessibus, Capitulationibus, Iuribus Sta-
 tus, Aurea bulla accommodet: talem
 Professore esse rarissimam avem, ho-
 die*

diè tamen frustra communiter expectari: attamen laudandi & summè honorandi sunt Professores, si laudabilem in se probis moribus esse vitam monstraverint, si peritiam docendi, facundiam dicendi, subtilitatem interpretandi, accedente etiam cætu amplissime hoc judicante digni fuerint estimati. Sed hæc omnia olim fuere: hodierna luce dignus & indignus ablativos adscisunt.

Quis tulerit Gracchos de proditione loquentes.

FRANCISCE Caprimulge, innoxiam hanc chartam cur tantis mendaciis imples? Tu scurra, ut caminopurge, audésne ita coësim & punctim in Professores debacchare, quibus eruditorum natio assurgit eisque innotescere ducit gloriosum? Quis tibi subulco dedit hanc potestatem? mane, quæso, tu agas in tuo sterquilinio, extra illud enim si paulò producaris longius,

giùs, illicò tibi ignota rerum omnium
 facies, tenebras ac vertiginem offen-
 dis: nihil tam facilè excogitatur quàm
 mendacium, nihil quoque tam fa-
 cilè confutatur. Si mentiendum tibi,
 si calumniandum, saltem cum aliqua
 specie verbi hoc faceres. Si ob afflictam
 valetudinem à dandis responsis ali-
 quis & legendis illiteratis illis actis,
 quibus obruebatur, laxamentum ali-
 quod accipiat, hac conditione, ut tan-
 tò diligentius tractet theoreticum
 studium, tantò doctiores habeat le-
 ctiones, frequentiora collegia: an
 hoc non sit bono Academiae & stu-
 diosæ juventutis, quæ nullam aliam
 de Professoribus suis solent movere
 querelam, quàm quòd aliorum actis
 legendis sæpe nimium sint occupati?
 Cur Studiosi ex tot locis confluunt ad
 Academias? an propter aliorum acta
 & actitata judicialia? In quem finem

Academiae primario instituta? an ut in iis Studiosi discant *formare supplices libellos & articulatos, tam simplicis quærele quàm in causis appellationum*, ex quibus hoc tempore ne titivillitio fiunt meliores? annon ideo ut tradatur hic primum eis rerum divinarum & humanarum notitia? justiatque in justis scientia, quæ doctissimum, absolutiss. & totum requirit Professore, qui sæpe etsi omnes suas vires intendat, non tamen satis digna & pro conscientia hoc munus potest implere: plura requiruntur ad bonum theoreticum, quàm practicum, hunc sæpe facit desperator in studio theoretico, quare mille creantur Doctores Advocati, quibus quotidie curiæ & dicasteria implentur, ex quibus vix unus est dignus, ut cum laude Professorium obeat munus. Ob hanc causam promotio peregrinorum velut hamus est, quo

ex

ex locis alienis præstantissimi quique theoretici in varias Academias pertrahuntur, & ideò peregrini nullibi minùs debent insectari, quàm in hac Academia, quæ tot peregrinis floruit. *Leo X.* Pontifex Maximus & doctissimus prudenter constituit, ut nullus Doctorum conductus ad legendum, Advocationis munus aut aliud Curiaë officium in urbe exerceret, ne scilicet à lectionibus distraheretur, aut quod fieri necesse est, duarum difficillimarum & diversarum rerum tractatione distractus, utramque dum vult, neutram adsequatur. Me quod attinet, semper amavi professoriam vitam. Academia meus Paradisus: semper displicuit fori jurgiis divexari, aut instabilem aularum sortem experiri, aut lubrica numina venerari, vel civiles in Republica administranda honores ambitu inquieto consecrari: tangat

vel angat hæc sollicitudo alios excoecatos
 externis rerum figuris ac inani
 schemate: mihi maneat ardor ille in-
 extinctus in Professoria Provincia il-
 lustranda & acriori cathedræ cura Rei-
 publicæ plus prodero, quàm optimus
 consiliarius. Hanc meam fortunam
 non cupio permutatam cum magno
 aliquo ac præpotenti, qui sella curuli
 tribus equorum jugis tracta vehitur.
 Vivit securè, cui non est curia curæ.
 Auditorium est res inermis & innoxia,
 ast qui in foro & veris litibus teruntur,
 multum malitiæ, quamvis nolunt, ad-
 discunt; quare Professores & malos
 Advocatos non debes eadem perti-
 ca metiri: quis unquam tot maledi-
 cta audivit in Professores quàm malos
 Advocatos? illi sunt extra doli etiam
 suspicionem, nec fumum nec oleum
 venale habent: sæpe sequestrant ea
 media, quæ ad rem familiarem agen-
 dam

dam pettinent, & labores suos ad utilitatem & emolumentum Studioforum conferunt: mali Advocati sæpe usuris multiplicandis incumbunt, magis rationes debitorum quàm leges Digestorum perlustrant, & ideò sæpè iis contingit, quod Plato usurariis est imprecatus, ut sortem cum usuris amissam deplorent hæredes. Hi rabulæ sunt quasi cucices, ex alieno sanguine vivunt, illis quivis odor lucri bonus est ex re quâlibet. In causa *Geld/ haben sie kein Gewissen: venundant linguam plus crepitante rana garulam, donec reddantur elingues, uti Paduæ tales septem mortui sine lingua reperti sunt.* Quid aliud agunt, quoties in Curiis & Cancellariis conveniunt, quàm quod agunt mercatores Genuenses, qui manè ita se solent salutare: *Quod agno Sigre*, id est, memento lucri. Professores verò boni

sæpe deprecantur pecuniam, quæ sa-
 pientia & famæ iactura mutatur: sunt
 malarum artium insolentes, non
 computant quid studia referant, sed
 fructum eorum animo & contempla-
 tione metiuntur: suo ferè succo vi-
 titant, non norunt argentariam face-
 re & ampla architectari patrimonia,
 studia colunt facunda non foecunda.
 Hos cum malis Advocatis non debes
 conferre. *Χῆρεα ἔχουσιν καὶ πένεα συμφορῶν.* Nos
 Professores, qui tot annis in cathedra
 versamur, nihil ferè ex nostris labori-
 bus consequimur, nisi ut acceptas à
 Patre meliores fortunas valde labefa-
 temus & imminuamus: crescente
 Bibliotheca & familia, decrescit res
 familiaris. Sed perge FRANCISCE
 mentiri, & bonos allatrare Professo-
 res. Quinam quæso sunt illi qui 100.
 Imperiales accipiunt & postea lectio-
 nes retardant. Ut Juris novi Hospi-
 tes

res Academiam ideò mutare cogantur? Quinam sunt illi, qui detestanda agunt prolixitate? Cur non nominasti eos? Fortè Musas illas Marburgenses intellexisti, qui sæpe magnificè promittunt Studiosis, sed hæ promissiones sæpè similes sunt Punicis. His Musis Studium Juris pretio nummario non æstimandum, totum tamen est mercenarium, quando multis Juris Candidatis pro certa mercede eudunt & vendunt Disputationes inaugurales? quando pecunia conducti efficiunt, ut ad honores Doctorales, non tamen in hac Academia, admittantur etiam ii, qui nondum accuratè textum Institutionum Juris potuère legere? Et quis Doctorum Hypodidascalorum vel de uno eximio potest gloriari discipulo? adeò hæ arbores sunt steriles, non habentes fructus, sed pro pomis spargunt

futilia verba, pro foliis, cum non ad-
 sit adhuc medulla sensuum & suffi-
 cientis doctrinae, abundant solâ spu-
 ma verborum, ideò tument, veluti
 absque Judice & censura viventes, à
 quorum cavea plaudomihî, ego nihil
 moror. Sed FRANCISCE sibi Cha-
 nahanae perge totam etiam hanc Aca-
 demiam nefaria tuâ pennâ deforma-
 re? Annon in Almâ hac nostra *Ius*
publicum docetur? tam ordinariè
 quàm extra ordinem? Annon mali-
 gnum hoc tuum mendacium diluunt
 tot egregiæ & publicæ Disputationes
 ad *Ius publicum*, ad *Ius novissimum*,
 ad *Hugonem Grotium* & alias varias ju-
 ris publici & Gentium materias? O
 homo petulans & petulce, qui tam
 libenter alios clausis oculis lædis &
 calumniaris,

*Quid dubitas, quin omne sit hoc ras-
 tionis egestas.*

Lapin

*Lapia trista ruota delcarro sempre cigo-
la. Das schlimmste Rad am Wagen
knarret am meisten.*

*Præter aquas Helicon &serta lyras-
que Deorum.*

*Nil habet & magnum sed perinane
Σοφῶς.*

Dignus esses, ut hodienum tibi, ut ma-
lis Advocatis in castris *Quintilii Varri*,
ora fuerentur & lingua rescinderetur:
nam ut linguam habes intemperan-
tem, ita frontem non habes, nec au-
res, nec oculos. Hoc falsum nos
Professores rebus ipsis sedendo & si-
lendo facile refellimus: hæc est invi-
dia, non res nova aut nunc primùm
nata: omne seculum eam tulit, omne
feret: & ideò obtrectatores nunquam
decerunt, quamdiu erunt homines in-
vidiæ opportuni, qui eam evitare non
possunt, nisi se bonis artibus abdicent,
propter quas improborum obtrecta-

tionem incurrunt ; Sed volo relinquere *Franciscum*. Hasenköpff seyn böß zustrейffen : antequam autem te dimitto, quæso ob quam causam mali Advocati debuêre ad cucullam aut refectim FRANCISCANORUM confugere? Bonus Advocatus se solet offerre clienti, quoties ipsum videt in periculo constitutum: atque Tu FRANCISCUS CLIENS inverso rerum ordine, cur es malorum Advocatorum protector, nam bonos semper honoro, amo, veneror, nec cum illis unquam ulla mihi fuit lis : cur ab istis accepisti gladium, ut illos propugnares ac in hoc certamine quasi partes substituti subires, als die Secundanten die sich für einen andern schlagen. Quæso FRANCISCUS dic qualis es? doch/

Man kennt den Wolff am Gang/
Die Glock am Klange/

Den

Den Franciscaner am Strange/

Den Bauren an der Gabel/

Die bösen Advocaten am Schnabel.

Nomen habes valde sanctum FRAN-
CISCE ? Sunt tamen nonnulli, qui
hoc deducunt à DIABOLO, ut *Ben-*

jamin deducitur à *volo*: scilicet ἀπὸ τοῦ
βόλῃν, ut sit idem, quod calumniator:

Weilen der Teuffel immer uns Mens-
schen für GOTT verleumbdet / und

machet es für seinem Gerichte / wie die
bösen Advocaten / die mit Lügen und

Calumnien ihren Gegenpart suchen
schwarz zu machen. Cur nomen tuum

Iudicio defensorio candidè non præ-
posuisti cum præmisso S. Hoc certè

volebant Constitutiones Imperii :
vide Ord. Polit. de anno 1548. tit. Von

Schmäheschriften: nunc homo es
in nullo prædicamento : non sub-
stantiæ, quia pictam geris faciem:

non in ullo accidentis : non quanti-

tatis, quia es chimericus, in quo quomodo locum habere potest extensio? non qualitatis, non relationis, quia uxore cares & tamen habes spurios aut incerto patre genitos: non in prædicamento ubi? Ubi enim vivis? Fortè in Utopiâ Tu simia sedem fixisti? Esne aliquis ex numero malorum Advocatorum? hoc facile crederem. Esne alicujus vel nullius Juris Doctor? In quâ Academia aut sub quo camino es promotus? Nosti non omnes in jure postulare posse: quare alii putabant te *Eliam* esse, non illum qui olim venturus erat, sed *Cajæ Afraniæ* vel *Calphurniæ* filium: Aliqui volebant te *Mephostophilem* esse, qui *Fausto* apparuit in habitu Franciscani: Alii putabant ob legis prohibitionem & capitale crimen te postulare non posse: Alii volebant te scilicet virum gravem, civitatis nescio cujus Scindicum, qui

qui nullo medio animos plebis magis
 sibi conciliare posset, quàm si confe-
 stim iret domum & faceret ex se unam
 literam longam. Sed quia hodiè, ver-
 ba hæc sunt *Eberhardi à VVeihe de vani-
 tit. glor. mund. p.36. Sicuti in comædiis
 larva, pro ICtis Leguleji, pro militibus
 latrones, pro Politicis nebulones, pro Or-
 ratoribus procuratores & rabula, pro
 Historicis pueri, pro Advocatis scribae &
 opifices exhibentur, ideò non accuratè
 inquiram in qualitates tuas: primarias
 ramen hæc in te desidero, pietatem
 & bonam conscientiam: hujus dicta-
 men est nihil dici fierive debere, quod
 verum & iustum non est, quòd da-
 mnum queat inferre proximo: Cur
 ergò sine ulla causa nomen *Holtero
 manni* pro hedera iterum minus ven-
 nali mercimonio *Iudicii defensivi* ap-
 pendisti scripto sparso per totam *Haf-
 siam*, quod ex manu scribentis debuis-*

set ire ad rogam & manus carnificis:
 cujus auctor non tam virgis quàm
 loris & scuticà fuisset castigandus.
 Quam culpam ligneus ille *Holtermannus*
 commisit, ob quam nunc prorsus
 deberet lapidescere, vel ærea ha-
 bere intestina, vel *L. Cassio* vel ipso
Dracone Judice. Cur *Francisce* cum
 tuis sodalibus adeò nunc de eo trium-
 phatis, ac si Regem Galliarum in acie
 cepissetis? omnia minuta etiam in eo
 fuistis persequuti, cur non etiã expro-
 batis ei, quod olim in cunis vagierit,
 imò quod infans cunas perminxerit,
 quod pannos & sinum nutricis ster-
 core perfuderit. Quæso de quo ca-
 pite cum ipso litigatis tam iracunde?
 Quam causam jurgii ei infertis? Nihil
 aliud reprehensionis in eo aut culpæ
 fuit, quam quod Professor Juris Dis-
 putationem publicam habuit, in qua
 mordaci distinxit carmine nullum,
 sed

sed titulum tantum latinum *de Nequitia Advocatorum*: nimis generaliter, ut credebatis, & non sufficienter ad exclusionem malorum Advocatorum posuit, debebat enim cum ita formasse: *de Nequitia malorum Advocatorum*, alias sub hoc titulo illum etiam *Franciscum* & bonos Advocatos necessario intelligere volebatis, non obstante correctorio protestationis, statim ab eo thesi prima addito, *quia hoc esset contrarium facto*, deinde illum *contaminare*, ut loquuntur, *hac proterva & insulsa rubrica*, etiam toto orbe celebratissimi *Spirensis Iudicii Advocatorum*, quorum nonnulli à Consiliis magnorum nonnullorum *Germaniae Principum* sunt, auctoritatē, & hanc vili calamo proscindere haut erubescere fronte carere. Risū teneatis amici *Lectores*! cum tamen hæc generalitas satis esset restricta & in thesi primâ & per totam *Disputationem*

nem nullus alius fieret sermo, quam de peccatis Advocatorum, quæ ut talia in bonos Advocos cadere non poterant. Tertiò mordebat illos germanica Disputationis inscriptio von Tücken und Subenstücken der Advokaten/ cujus lectione videbant mirum in modum capi & delectari populum, adeò ut nonnulli civium ob hunc titulum in ædibus me privatim compellentes se offerrent ad probationem hujus tituli per propria nocumenta & documenta, per injurias, fraudes & insidias hujus vel illius Chrestologi se circumventos, pecunia emunctos, causas illorum desertas aut proditas querebantur. Ego certè, si tunc visitatio & inquisitio aliqua in mores & vitam malorum Advocatorum mihi fuisset concessa, facillimè insanum in modum variis nequitiarum exemplis, suggestis ab optimis

mis civibus, qui ab Advocatis suis re-
 cesserant, ut è prælio Ajax apud Ho-
 merum, *Advocaten Stücksagens* / po-
 tuisssem illustrasse Disputationem il-
 lam, verum non fuit animi mei, nec
 hoc consilio Disputatio à me con-
 scripta, ut suggillarè officium judicia-
 le boni alicujus Advocati, quod sem-
 per maximi feci, sed ut describerem
 abusus & vitia hodiernæ passim advo-
 caturæ, quæ vitari non possunt, nisi sint
 cognita, peccatis enim & nequitiiis
 hisce demonstratis rariores sunt lapsus
 & casus, & faciliùs evitantur ea, quæ
 alias oscitantes opprimere possunt &
 imperitos rerum in malorum gurgi-
 tes rapere. Quid? an per hoc toti
 Advocatorum ordini injuriam illa-
 tam? an per hoc Advocatorum Spi-
 rensis Judicii auctoritatem procissam,
 quisquam sani cerebri affirmare au-
 debit? An ergò omnes nomen illud
 Advo-

Advocati habentes homines sunt sanctissima, integerrima & irreprehensibilis vitae? an nulla hunc Advocatorum ordinem contaminat macula? An ergò Advocati, qui causis litigantium patrocinantur agendo vel defendendo non distinguuntur in bonos & malos? Solus asserit *Franciscus* asinorum omnium stupidissimus & impudentissimus. Quod Advocati ipsi asserere verentur, solus hic conductus nebulo affirmare non erubescit. Meo & omnium sanorum, etiam bonorum Advocatorum iudicio hoc modo sinceri & integri Advocati melius intelliguntur & honorandi veniunt, cum opposita juxta se posita magis elucescant. Nulla ars, quæ boni malique causam non præbeat, boni, si non abutaris, mali, si malè tractetur: Apes ex iisdem flosculis mel & ceram, ex quibus araneæ toxicum

cum

cum fugunt, sed estne hoc vitium florum, suntne ideo hi projiciendi & conculcandi? Omnes ordines in mundo personalibus sceleribus sunt coinquinati, ne quidem sacro ordine excluso, ideo ne contemnenda est Theologia? Jam tempore *Taciti* nihil quicquam tum publica mercis tam venale erat quàm *Advocatorum* perfidia: pessimum vitium eorum fuit nummorum consarcinatio, cui & tot leges à veteribus positæ. *Claudius* modum posuit Advocatis pecuniæ capiendæ usque ad dena sestertia, cum antea nemini mercedem pacisci liceret, uti hoc probat *Nepos*: Omnes quidæque negotii haberent, jurare prius, quam agerent, jubebantur, nihil se ob advocacy cationem cuiquam dedisse, promisisse, cavisse: Jam olim notata arrogantia Advocatorum, qui arrogantibus verbis docere se profitebantur, quemadmodum

modum causa inferior dicendo inferior fieri possit, *Krumme Sachen gerade machen* / quibus se opposuit *Socrates*: Notata etiam ignorantia Juris in iis à *Cicerone in orat. pro Plancio*: Quotusquisque Jurisperitus est? & à *Quintiliano in Dial. d. caus. corrupt. eloq.* Notata præterea pravaricatio eorum in jure per metaphoram, dicta de iis, qui sunt ambidextri, qui in partem utramque inclinant, qui utroque pede claudicant, die auff beyden Ache sein tragen / *vafri, versuti, die gewandt seynd / varii, versipelles, ποικιλόθυμοι*: Die Winkelhacken suchen / überhüpfen / mit dem stumpffen Glederswisch drüber hinfahren: cum parcunt adversario, eique causam donant, ulcus tangunt, wollen nicht anbeissen / der Raß die Schelle nicht anhangen / idque non tam ex metu, quàm fraudulentè ex collusionè cum adversario, ob

ob id, quod ab eo corrupti sint: quo sensu *Cicero* dixit: pecuniam accipit, ut turpissimè prævaricetur: De calumnia Advocatorum quis non scripsit? *Cicero pro Sexto Reseio in Erucium: Crura quidem nemo vobis suffringet, sed si ego hos bene novi, literam illam, cui vos usque eo inimici estis. Intelligit autem literam K, quæ calumniatoribus Advocatis fronti inurebatur eratque priscis geminum C: hac formula ꝯ nec aliud monebat, quàm cave Calumniatorem, cave canem: Quis veterum abstinuit ab invektivâ in Advocatos malos? vide *Ammian. Narcellin. l. 30. c. 11. 12. 13. Platonem in Epinomide, Senecam, Plinium, Symmachum, Apollinarem Iuvenalem Satyr. 7. Diodorum Siculum lib. 1. Biblioth. c. 70. Æschinem, Lampridium in Antonio Diadumeno cap. 4. ubi extant hæc verba: Solent pueri pileo insigniri naturali, quod obstetrices**

*trices rapiunt & Advocatis credulâs
vendunt, siquidem hoc causidici juva-
ri dicuntur.* Sed cur cito hic veteres
auctores, solos aliâs sapiendi Magistros,
quos hi mei Advocatuli, natio ex
sanguis, fratres ignorantia, quia illis
non sunt esui nec usui, ne quidem à
limine salutarunt & primis, ut dicitur,
labris degustarunt, sed plerumque ex
indicibus recentiorum Pragmaticos
rum sapiunt, qui sunt ejusdem cum
ipsis cabalâ epoptâ & participes, quos
rum capitibus ut grandiores sint, insis-
stunt, parati cum Caligula ipsius Jovis
statuâ suorum capita inserere, & illis
se ita alligari patiuntur, ut stulti illi,
quos Magister straminis vel exigui fili
nodo alligavit, stant autem quasi ferro
aut verâ compede devincti; In
gratiam igitur eorum noviter adhuc
è studii fornace eductorum, mento
& mente juvenum ostendam, idem,
quod

quod ego in disputatione de nequitia
 eorum scripsi. me ex aliis optimæ no-
 tæ auctoribus mutuo sumsisse, qui-
 bus ideo à nullis bonis Advocatis lis
 mota. e g. *Clarissimus Fritschius* scripsit
 Tractatum Advocatorum consci-
 tiæ excutiendæ inservientem, *de pec-*
catis Advocatorum & Procuratorum,
 non ita ut volebant mei adversarii
 piaculum esse, me non addidisse, *de*
peccatis seu de nequitia malorum Ad-
vocatorum, hos enim intellectos à me
 docet subjectum hujus quæstionis,
 von Tücken und Bubenstücken/ &c. doc-
 cent prætereà clara verba & totus con-
 textus disputationis eos, qui videre
 & legere possunt: *Dn. Amerpohlen*
 disputavit *de pravaricatione Advoca-*
torum, non de prævaricatione malorum
 Advocatorum: *Clarissimus Samuel*
Strickius J Ctus Consummatissimus in
 Academia Electorali *Frankofurti ad*
Oderam

Oderam disputavit de conscientia *Advo-*
cati, non de conscientia *mali Advo-*
cati. Rectè Hieron. Non est contumelio-
 sus generalis sermo nec ad ullius contu-
 meliam pertinet, qui enim citra nomen-
 claturam notat vitia, malos admonet,
 bonos commendat. Sed sic solent ca-
 lumniatores corrumpere & perverte-
 re sententiam alicujus bonam, ut
 nullus unquam falsarius sit ita grassa-
 tus, affingere scilicet verbis planissime
 dictis, & dicere quod nusquam est nisi
 in illorum portentificis capitibus.
 Tanta vis insitæ & opinionis & erroris,
 cui velut visco contracti hærent ad
 perperam argumentandum, & Ohe
 perfrictæ frontis insigne specimen:
 Bonus ille *Holtermannus* vel etiam
VVoltermannus anne ob talem cau-
 sam in conviviis & comotationibus
 vestris, in quibus

Frigida pugnabant calidis, humentia
siccis *Mollia*

Mollia cum duris, sine pondere habentia pondus,

ita debebat pecudum in morem aperto rictu & sublato clamore infamari? tam barbarico barritu, tanta linguæ procacitate, Disputatio illorum erat carpenda? Vinum & calumnias hauriebatis ἀμυνεῖς cū obambularent pocula, vulgò die Willfomms-oder auch Concoctions Trüncke/ qui omnibus bibendi & ordine evacuandi erant, ita, daß keiner sonst das Ochsen-Recht haben. Convivium condiebatur virulentissimis obrectationibus: Ibi contra *Holtermannum* insolescebatis ut capræ contra Leonem: O magnam inverecundiam! sed majorem, quod in Cancellariâ Serenissimi Principis, in qua hi *Æschini* credebant se regnum obtinere, volebant eis crimen læsæ Majestatis Advocatoriæ intentare, & efficere

efficere, ut per Rectorem Magnificum Disputatio innocentissima inhiberetur ob varias rationes, quæ non magis ad eam faciebant, quàm aut galea pedi aut caliga capiti vestiendo servit, & cum hæc forensis factio omnia jura confunderet ut coquus, fluctusque tanquam in simpulo movisset, sine dato linguario tandem hæc condonabantur. Aliqui tamen alias tricas & insolentias neceiebant, quas nunc repetam. Post oden ergò sacram, ostendentem modum, quo pro vitâ innocenti Deum invocare debeant Advocati, non vacabat indignari amplius, ex qua distinctionem meam inter bonos & malos Advocatos, inter Advocatos in genere & in specie, inter Advocatos & inter Advocatos Marpurgenses cognoscere poterant, meque non esse in illâ hæresi cum imperitis nonnullis unicum *Ironem* tantum

tum in hac professione sanctum per-
venisse ad coelos asserentibus. Age
nunc, aperi oculos *Francisce*, quid
scripsisti? An Disputatio nostra ma-
le formata? an ulla per hanc aut ejus
rubricam toti Advocatorum, in spe-
cie Spirensium, ordini injuria illata?
An protestationes nostrae actui sunt
contrariae, quam nihil efficere legibus
& Doctoribus operose & inutiliter
probare voluisti? Quid scripsisti? ni-
si calumniosas & nequam cavillatio-
nes. Disputatio mea apud te & sodas
les tuos mala, quia oculi tui nequam.
Dum ergo vitia & errores tuos enar-
rare & eradicare adnitor, contume-
liis à te proscindendus sum? apud bo-
nos studiorum salutarium etiam ci-
tra effectum laudatur tractatio, quo-
niam de rebus humanis tam bene
mereri potest, qui errores sustulerit,
quam qui ipse innocenter vivit. Co-

natus fui contra vitia & improbitates hodiernas in Disputatione nostra generatim dicere, ita ut hoc modo singula à me in malos dicta accipi vellem, ut bonorum existimationi nihil esset detractum, sed omnia in genere scripta, ut nulla in specie irrogata contumelia, quare si quis nihilominus irascatur, de se ipso illa dicta fortabitur, cum nos fortasse de alio sentimus:

*Vera abstracta loquor si quem mens
conscia prodit*

*Is dicat verè, mè benè vera lo-
qui.*

Historicorum culpa non est facinora referre sed committentium, an ergò quisquam mihi irasci debet ea referenti, quæ & alii scribunt & fieri cernimus? cum igitur hodiè de nequitiiis Advocatorum totus conquerarur orbis, nullus sanæ mentis mihi vitio
vertet

vertet illas scribere, nisi velit nos in illam temporum infelicitatem incidisse, quæ non solum remedia non patiuntur, sed etiam prohibent liberè dicere & scribere, quod publicum est, quodque veritas dictat. Videsne *Francisce*, quam justè dentes tuos Disputationi nostræ infixeris? quàm præclarum opus erudito orbi edideris? Quid tecum faciam? Maledicendi ars facillima, quàm mulierculæ in triviis meliùs exercent, quàm in scholis Rhetores, an ulterius & singulatim in reliqua Judicii tui defensivi contenta intendam? an mendacia toti orbi nota demonstrare satagam? an ulterius ob convicia tua indignabor? Regium est, cum rectè facias, malè audire: Mendacia imitantur fulmina, quæ altissima firmissimæque impetunt, vilissima & humi serpentina negligunt: Adyantou herba licet aqua

perfundatur aut immergatur, sicca
 tamen similis est, sic, cum homini pro-
 bo contumelia infertur, non inhæret:
 Canes sunt minores & timidi, qui
 ex abscondito allatrant, Magnamini
 Leones ad hosce circumlatrantes ca-
 tellos tacent. Tu nequitas Advo-
 catorum tales negas, perversum re-
 ctum dicis? dum hoc facis nequitia-
 rum omnium & scelerum illorum te
 facis reum: Qui in malo & scelere
 patrocinium dat malo, sceleris est so-
 cius. Vade jam ô scelerum collu-
 vies *Francisce*, quo tua te scelera vo-
 cant. Indignum est viro honesto lu-
 ctari cum larvis & lemuribus, & ine-
 ptum ac fatuum, fatuas rationes o-
 perosè & cum causâ refellere, nihil
 mihi ampliùs cum sterquilio tuo ne-
 gotii erit, ô infamis nebulo, quem
 fui ipsius pudet! Qui autem Me & Præ-
 stantissimum Respondentem meum
 voluisti

voluisti deligere in palum quintanum
 & pycten statuarium, in quem incurre-
 res, volui tantum summo apice & ani-
 mo corrigendi & emendandi notare
 futilitatem ac inertiam tuam, non
 mereris, ut seriò mentem acuam & in-
 genii nervos intendam: Ideò ne aliis
 negotiis circumcisum otium circum-
 scindam, nunc te relinquo, Me au-
 tem tuis & omnium sodalium tuo-
 rum infanientium dentibus, sed veri-
 tatis beneficio liberandum, ejus nam-
 que fides te malevolum & tui similes
 mendaces arguit & arguet, ut baculus
 Moysis deglutivit Dracones præsti-
 giatorum, ita veritas vos hostes meos,
 licet obtrito capite adhuc cauda mi-
 netur, seu ut illa vulpecula Indica, de
 qua Joannes Euseb. Nieremb. hist. nat.
 l. 9. c. 10. se sentiens in periculo, excre-
 menta cum tanto foetore emittere
 tentetis, ut Venatores Canesque ob-

venenatam fragrantiam sequi nolint.
 Stat & stabit immota veritas Disputa-
 tionis nostræ, hæc eam defendit &
 tuctur, quam ut tandem agnoscas tibi
 precor. Accipe has virgas pro aper-
 tis tuis mendaciis datas, exosculare
 eas & seriò te emenda, peccat etiam
 sapientior & errat, ast peccatum cor-
 rigere non velle, sed amare ut filio-
 lum, Diabolicum est. Commendo
 tibi eum in finem Oden meam sacram
 das Advocaten: Gebet/& hos sequentes
 cujusdam versus:

*Turpis anus cupiens formosior ore videri,
 Etas quam patitur, rugaq; fœda sinit.
 Ora genasq; linit fuco frontemq; senilem
 Ad speculumq; sibi ficta puella placet.
 Sed simul ardentes ac solis contigit æstus
 Ille ementitus mox color omnis abit:
 At facies rugosa manet, maculeq; pudenda
 Conspicua cunctis ora genasq; notant:
 Et quo fucus erat spissus mage, turpior ipsa
 Redditur hæc facies & magè scabra cutis.*
 Scili-

Scilicet has ipsas solvunt mendacia poenas,
Quando videri insons, nec tamen esse cu-
pit.

Et sua verborum facio dum crimina pin-
git

Innocuam quamvis ut putet esse Deam,
Sed simul ad solium ventum est sublime Je-
hova

Tum subito fictum, quod fuit ante, fugit.
Tum sol consumit nive cum glacieque prui-
nas.

Tum cernenda patent quae latuere prius.
Sic tua dum peccata tegis, mox detegit illa
Et solo ostendit cuncta videre potens.
Ast ea si retegēs deplorabisq; Jehova
Mox ea clementi contegit ipse manu,
Defodietque cavis tumulorum, aut merger
abyssos

Aequoris, haud ullis inde ruenda mo-
dis.

Si sapis, haud celes, potius tua vulnera
pande

Promptior ut Medica sit tibi cura manus.

Vale! etiamsi mihi non faveas!

Gott!

I.

Ott! ich solt billich Abscheu tra/
gen

Zu werden auch ein Advocat;
Weil über solche so viel Klagen
Man biß daher gehöret hat;
Du selbstest klagst / als ich es find/
Seht! unter meinem Volcke sind:

II.

Die Leuten stellen / fallen richten/
Zufahren wie die Bogler thun;
Die Häuser sind voll tückisch Lichten/
Im Weizen sie gang nimmer ruhn.
Daher sie werden mächtig reich /
Fett und glatt / den Gemästen gleich.

III.

Sie fördern keine Sach den Waisen/
Und helffen denen Armen nicht:
Sie lassen sich mein Wort nicht weisen/
Sie achten mich nicht / wo das Liecht.
Ich wil sie plötzliche schiessen nun/
Daß ihnen es recht weh soll thun.

IV. Vor

Vor dieses/ Gott! die Haut mir schauet/
 Daß solche Falschheit in der Welt/
 Mein Herz/ wie billich es bedauret/
 Das böse Thun mir nicht gefällt.
 Jedoch gedencke ich dabey
 Daß es nicht so durchgehend sey.

V.

Es ist wie unter andern allen/
 Das böß und gute stets gemengt/
 Es seynd auch schon die dir gefallen/
 Und derer Herze an dir hängt.
 Noch mancher treuer Advocat
 Vor dich und vor der Welt Lob hat.

VI.

Ein solcher möchte auff dieser Erde/
 Mein Gott! ich auch seyn herzlich gern/
 Biß aber ich dergleichen werde/
 So bitte ich dich meinen HErrn!
 Ach! schaffe mir durch Christi Schmerz
 Ein gut Gewissen/ reines Herz!

VII.

Laß meinem Nächsten mich so dienen/
 Als mir zu dienen ich auch wolt/
 Laß/ was zu thun/ mich nicht erkühnen
 Das meinem Nächsten schaden solt.

Dem

Dem Gegentheil/ wie oft bekandt/
Das Recht möcht spielen auß der Hand.

VIII.

Laß mich nicht böse Sachen schmücken/
Durch Räncke/ List und falsches Recht/
Die Armen niemahls unterdrücken/
Nicht ansehen Herren oder Knecht/
Und nicht durch Gold und Geld/ das stum/
Gerade machen/ was ist frumm.

IX.

Zielmehr mach/ daß ich Christlich handel/
Denck/ daß du dich läst täuschen nicht!
Und daß ich dir von meinem Wandel
Muß Antwort geben vor Gericht.
Da dann so klein Gesponnens nicht/
Das nicht solt kommen an das Licht.

X.

O hilff mir Gott! um Christi willen/
Der mein Fürsprecher früh und spat/
Laß deinen Willen mich erfüllen
Und seyn der Deinen Advocat.
Von dem man sagt: Der Gottes Knecht
Sieht bloß auff Gott und auff das Recht.

E N D E.

nd.

7/
ech

um

del
bz

it

se
chi

Holtermann, Arnold Moritz

De nequitia advocatorum cum iudicio defensivo

Giesae Hassorum [1679]

Bamberg, Staatsbibliothek -- J.p.o.34-g

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11707076-1